

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta pedagogická

Bakalářská práce

**DIXIELAND PLANÁ A JUNIOR DIXIELAND ZUŠ
FRYDERYKA CHOPINA MARIÁNSKÉ LÁZNĚ –
PRAXE MLADÝCH MUZIKANTŮ V JAZZOVÉM
USKUPENÍ**

Filip Hahn, DiS.

Plzeň 2012

Prohlašuji, že jsem práci vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni, 20. května 2012

.....

Děkuji Mgr. Tomáši Kuhnovi, PhD. za pomoc a cenné rady při zpracování bakalářské práce a Bedřichu Smrčkovi za poskytnutí materiálů a zdrojů informací.

Filip Hahn, DiS.

Obsah

1. Úvod	7
2. Dixieland – popis žánru	8
2.1. New Orleans	8
2.1.1. <i>Buddy Bolden, 6. 9. 1877 – 4. 11. 1931</i>	9
2.1.2. <i>King Oliver, 19. 12. 1885 – 8.4.1938</i>	10
2.2. Chicago	11
2.3. Dixielandový revivalismus	12
3. Dixieland Planá	15
3.1. Vznik jazzového souboru v ZUŠ Planá	15
3.2. Dixieland ZUŠ Planá	16
3.3. Dixieland Planá	20
4. Junior Dixieland ZUŠ Fryderyka Chopina Mariánské Lázně	24
4.1. Vnik Junior Dixielandu	24
4.2. Úspěchy a zahraniční zájezdy Junior Dixielandu ZUŠ Fryderyka Chopina v letech 2002 - 2004	27
4.2.1. <i>Talent Berlin 2002, SRN</i>	27
4.2.2. <i>Purmerade 2002, Nizozemí</i>	28
4.2.3. <i>Celostátní soutěž ZUŠ</i>	29
4.2.4. <i>Les 24h du Swing, Monségur 2003, Francie</i>	29
4.2.5. <i>Wangen 2003, SRN</i>	30
4.2.6. <i>Propagační videonahrávka</i>	31
4.2.7. <i>Natočení CD Junior Dixielandu</i>	31
4.2.8. <i>Wangen 2004, SRN</i>	32
4.3. Druhá generace Junior Dixielandu – úspěchy a zájezdy	32
4.3.1. <i>Odchod pěti členů Junior Dixielandu</i>	32
4.3.2. <i>Austrálie 2006</i>	33
4.3.3. <i>Hamburk 2007, SRN</i>	36
4.3.4. <i>USA 2008</i>	37
4.3.5. <i>Senát PČR a Weiden, SRN, 2009</i>	39
4.3.6. <i>Bydgoszcz, Polsko, 2009</i>	39
4.3.7. <i>Wangen, SRN, 2009</i>	40

4.3.8. Austrálie 2010	41
5. Práce v souboru	44
5.1. Práce v souboru očima kapelníka	45
5.2. Kapela z pohledu hráčů	47
5.2.1. Dotazník	47
5.2.2. Dokument	49
6. Závěr	50
Resume	51
Seznam použité literatury	52
Seznam pramenů	55
Seznam příloh	i
A. Textová příloha	ii
1. Jmenný seznam členů Dixielandu Planá a Junior Dixielandu ZUŠ Fryderyka Chopina Mariánské Lázně	ii
2. Rozhovor s Mgr. Petrem Čechem (e-mail)	iv
3. Rozhovor s Bedřichem Smrčkou (přepis e-mailové korespondence)	v
4. Dotazník pro členy souboru	vii
B. Obrazová příloha	viii

1. Úvod

Bakalářská práce se zabývá činností dvou mládežnických kapel ze západních Čech, které byly a jsou ojedinělým úkazem české hudební scény, a sice díky repertoárovému zaměření ve vztahu k věku hráčů. Cílem autora je zdokumentovat proces vzniku a vývoje takto specifického souboru, který žákům základních uměleckých škol otevírá zcela odlišný hudební svět.

Ve své první části se snaží stručně popsat žánry klasický jazz a dixieland, jejich vznik a vývoj od svých počátků ve městě New Orleans, po rozšíření po USA až po revivalistické hnutí, které přeneslo tuto hudbu do současnosti, udrželo při životě zájem posluchačů a definovalo nové generace svých fanoušků. Významným informačním zdrojem této kapitoly je především kniha *The illustrated encyclopedia of music: from rock, pop, jazz, blues and hip hop to classical, folk, world and more*, jejíž pasáže jsou zde citovány (v překladu autora práce).

Druhá, nejobsáhlejší, část (kapitoly 3 a 4) se zabývá vznikem a činností obou dixielandových souborů. V tomto oddíle si pisatel kladl za cíl sestavit ucelenou sondu do historie fungování Dixielandu Planá a Junior Dixielandu Základní umělecké školy Fryderyka Chopina Mariánské Lázně. Informačním zdrojem této sondy byl archiv kapelníka Bedřicha Smrčky. V práci s tímto neuspořádaným souborem fotografií, faktur, novinových výstřižků, dopisů a nahrávek zvukových i audiovizuálních tkví těžiště této kapitoly.

Třetí část (kapitola 5) se zabývá samotnou prací v souboru. Klade si za cíl popsat přístup kapelníka ke zkoušení a prezentaci kapely, výběr repertoáru a aranží ve vztahu k hráčským možnostem jeho svěřenců. Pro potřeby této kapitoly byl vypracován dotazník pro současné a bývalé členy těchto souborů. Zároveň je v této kapitole čerpáno z e-mailové korespondence s ředitelem Základní umělecké školy Fryderyka Chopina Mariánské Lázně Mgr. Petrem Čechem a kapelníkem Bedřichem Smrčkou. K náhledu do fungování kapely Dixieland Planá (která stále existuje, ale její pozdější vývoj opouští rámec sledovaného tématu) posloužila reportáž Jana Mudry z pořadu ČT *Bez Limitu*.

2. Dixieland – popis žánru

Slovo dixieland ve svém původním významu je geografickým pojmem, označujícím jižní území USA. Oblast se přibližně podobá poloze původních otrokářských států před občanskou válkou.

V hudební terminologii má označení dixieland trojí význam.

- označuje veškerou bělošskou jazzovou hudbu, která byla hrána na přelomu 19. a 20. století v New Orleans i kapel a muzikantů, kteří v desátých a dvacátých letech 20. století opustili město a získali angažmá v jiných městech USA i Evropy.
- zobecňující označení pro veškerou tradiční jazzovou hudbu bělošskou i černošskou
- bělošský jazz vycházející repertoárově i skladbou instrumentáře z tradičního jazzu, ale stylově vázaný na swingovou hudbu třicátých a čtyřicátých let (improvizační postupy, swingová rytmika)

2.1. New Orleans

„Podmínky k rozvoji jazzu uzrály na samém počátku 20. století. Bezprecedentní etnická diverzita New Orleansu, kde Afričané a Kreolové žili po boku Italů, Němců, Irů, Francouzů, Mexičanů a Kubánců umožnila snadné míšení hudebních idejí mezi různé kultury.“¹

Mnoho jižanských baptistických kostelů udržovalo západoafrickou tradici sponsoriální, zatímco koncept polyrytmiky a skupinové improvizace byly udržovány při životě především v neworleanském Crescent City a Congo Square, autorizovaných scénách, kde se mohli otroci shromažďovat, rozvíjet a přetvářet své tradice bubenické a taneční. Výraz a hudební cítění této etnické skupiny pak pronikl do kulturního povědomí New Orleansu.

Základy nové hybridní hudby byly položeny zkombinováním afrického cítění rytmu, který se houpe nebo má hnací pohyb, s evropskými klasickými vlivy

1 DU NOYER, Paul a Ian ANDERSON. The illustrated encyclopedia of music: from rock, pop, jazz, blues and hip hop to classical, folk, world and more. London: Flame Tree, 2003, s. 124. ISBN 1-904041-70-1.

zanesenými do nového žánru ragtimovými a sofistickovanými kreolskými muzikanty. „Přidejte vzkvétající tradici dechových hudeb, která se vyvinula v druhé polovině devatenáctého století díky četným zásobám levných nástrojů zanechaných zde po občanské válce, vmíchejte rytmické a melodické elementy z Kuby, Západní Indie a Karibiku a vložte do mírně dekadentní a všudypřítomné večírkové atmosféry Města, které zapomnělo na starosti (určené pohanstvím Mardi Gras, stejně jako neoficiálním městským mottem 'Laissez les bons tempsrouler' neboli 'Nechte dobré časy, ať se valí') a máte opojný recept na jazz.“²

Z této bohaté kulturní směsice vzešla první jazzová hvězda dvacátého století, kornetista Buddy Bolden. Na špici ho v roce 1906 vystřídal Freddie Keppard. Ovšem patrně nejvýraznější osobností se později stal Joe Oliver, jehož trombonista Edward „Kid“ Ory nazval v roce 1917 „King“ Oliver.

2.1.1. Buddy Bolden, 6. 9. 1877 – 4. 11. 1931

Buddy Bolden (Obrázek 1) představuje důležitou, klíčovou postavu na rozmezí jazzové prehistorie a historie. O jeho životě se však vědělo jen málo, a tak jsou fakta o tomto průkopníkovi jazzové hudby podkládána neověřenými informacemi.

Dle různých zdrojů se uvádí, že tento muzikant hrával „během večera i s několika soubory, že jeho hra vynikala silným, hlasitým tónem. Stal se legendou, o níž nikdo nevěděl, kde končí realita a začíná mýtus.“³ Z jeho hudby se nedochovalo na nahrávkách vůbec nic.

První kontakty s hudbou představovaly pro Boldena pravděpodobně známé neworleanské pouliční parády zakončené koncerty a tanečními zábavami. Dále to byly pohřby a hudba v baptistickém kostele. „Bolden žil a později i působil v „horní“ části města (Uptown), obývané především černochoy (na rozdíl od kreolského Downtownu); v New Orleansu se však prosazovaly rysy rasové integrace.“⁴

2 DU NOYER, Paul a Ian ANDERSON. The illustrated encyclopedia of music: from rock, pop, jazz, blues and hip hop to classical, folk, world and more. London: Flame Tree, 2003, s. 124. ISBN 1-904041-70-1.

3 MANZER, Antonín, Ivan POLEDŇÁK, Igor WASSERBERGER a kolektiv. Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby II, Část jmenná – osobnosti a soubory, A – K, Praha: Supraphon, o. p., 1986, s. 139.

4 MANZER, Antonín, Ivan POLEDŇÁK, Igor WASSERBERGER a kolektiv. Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby II, Část jmenná – osobnosti a soubory, A – K, Praha: Supraphon, o. p., 1986, s. 139.

Bolden se učil na kornet patrně v roce 1884 u neprofesionálního hudebníka, začal hrát v souboru holiče Gallowaye, od něž pak soubor převzal. Pouze hudbou se živil od roku 1904. Zhruba v té době získal přezdívku *King*. Na přelomu století se ansámbl pod Boldenovým vedením stal známým po celém světě. Kapela hrála především v zábavní čtvrti *Storyville*, publikum tvořili hlavně černoši, okolnosti vystoupení byly různé. V repertoáru převládaly dobové tance (polky, valčíky, mazurky apod.), pochody, ragtimy, ale i spirituály a blues. S Boldenovým jménem jsou spojovány například skladby *Bucket Got a Hole In It*, *Funky Butt*, *If You Don't Shake* nebo *Old Cow Died And Old Brock Cried*.

Bolden vedl rušný život, silně pil a na jaře roku 1906 u něj propukla duševní porucha, o rok později byl převezen do ústavu, kde strávil zbytek života. Diagnóza z roku 1925 zní *dementia praecox* (předčasná demence) paranoidního typu.

Historický význam jeho osoby je spatřován především v tom, že se zasloužil o syntézu různých prvků, z nichž se formoval jazz. „Do roku 1905 byl nevýraznějším představitelem nového hudebního typu, v němž pak mnozí (např. S. Bechet, B. Johnson, K. Ory, M. Perez) rozvíjeli dále jeho podněty.“⁵ Neotřelý styl jeho hry přispěl „k populizaci vznikajícího stylu i k vytvoření tradice „králů“ jazzu či jednotlivých nástrojů.“⁶

2.1.2. King Oliver, 19. 12. 1885 – 8.4.1938

„Již v mládí hrál na kornet a krátce na tubu a trombón. Profesionální dráhu nastoupil v roce 1904 v *Onward Brass Band*,“⁷ dále hrál v různých větších či menších uskupeních. Roku 1918 odešel do Chicaga, kde postupně zformoval svůj band, ve kterém působili především vynikající hráči z New Orleans. Roku 1922 po návratu z kalifornského turné se jeho soubor stal pod názvem *King Oliver's Creole Jazz Band* jednou z největších senzací amerického hudebního života. Svě

5 MANZER, Antonín, Ivan POLEDŇÁK, Igor WASSERBERGER a kolektiv. Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby II, Část jmenná – osobnosti a soubory, A – K, Praha: Supraphon, o. p., 1986, s. 139.

6 MANZER, Antonín, Ivan POLEDŇÁK, Igor WASSERBERGER a kolektiv. Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby II, Část jmenná – osobnosti a soubory, A – K, Praha: Supraphon, o. p., 1986, s. 139.

7 MANZER, Antonín, Ivan POLEDŇÁK, Igor WASSERBERGER a kolektiv. Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby II, Část jmenná – osobnosti a soubory, L - Ž, Praha: Supraphon, o. p., 1987, s. 165.

nejdůležitější nahrávky pořídil orchestr právě ve dvacátých letech. Za nový způsob vyjádření si vzala skupina sestávající se ze zvučných jmen jako Luis Armstrong či Johny Dodds skupinovou improvizaci.

„Svébytný a jedinečný styl skupiny vyrůstal z hluboce zakořeněných schémat neworleanské interpretační praxe a z individuálních dispozic jednotlivých členů. Dodnes nás na zachovaných nahrávkách fascinuje takřka telepatická souhra obou kornetů, rámovaná jemným napětím mezi kontrapunktickou jasnozřivostí Doddsova klarinetu a nevypočitatelným off-beatovým rytmem Dutreyova klouzavého trombónu. Vrcholem mistrovské polyfonní improvizace jsou potom snímky s reálným pětihlasem v melodické sekci, v nichž S. Evans na svůj saxofon předvádí staré zapomenuté umění slap tongue a bluesového ohýbání tónu do plynulé intonační linky.“⁸

Kapela se rozpadla v roce 1924 a King Oliver vedl v Chicagu vlastní orchestr. (Obrázek 2) V druhé polovině dvacátých let reaguje na nové stylové požadavky použitím tříčlenné saxofonové sekce v souboru pod názvem Dixie Syncopators. V roce 1927 se Oliver přesouvá do New Yorku, kde utváří zejména dočasné gramofonové formace, ovšem i stálejší orchestry, kam si vybírá hráče především z předních harlemských orchestrů.

Styl pozdější hudby Oliverových formací ovlivnily zejména módní předswingové tendence s důrazem na dynamické aranže s homofonní sazbou.

King Oliver projevoval cit pro výběr repertoáru svých orchestrů. Proto se také řada jeho skladeb stala jádrem repertoáru jeho černošských následníků i pozdějších revivalistických souborů. *„Z nejznámějších titulů, na nichž se autorsky podílel uveďme např. Dippermouth Blues, Snake Rag, West End Blues, Sweet like this, Speakeasy Blues, Canal Street Blues, Chimes Blues, Doctor Jazz, Snag It a Riverside Blues.“⁹*

2.2. Chicago

„Jazz byl vedlejším produktem kultur střetnuvších se v New Orleans na počátku

8 MANZER, Antonín, Ivan POLEDŇÁK, Igor WASSERBERGER a kolektiv. Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby II, Část jmenná – osobnosti a soubory, L - Ž, Praha: Supraphon, o. p., 1987, s165.

9 MANZER, Antonín, Ivan POLEDŇÁK, Igor WASSERBERGER a kolektiv. Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby II, Část jmenná – osobnosti a soubory, L - Ž, Praha: Supraphon, o. p., 1987, s165.

*dvacátého století. Tato hudba, stejně jako někteří z jejích největších představitelů, se od roku 1917 stěhovala na sever. Toho roku byl nuceně uzavřen Storyville, čtvrt červenyých luceren, a jazzoví hudebníci zamířili do Chicaga, kde jazz dozrál do formy umění.*¹⁰

Černý národ z Jihu, který migroval z bavlněných polí k vysokým pecím a továrnám velkých severních měst, si od Chicaga sliboval nový život. Snadná dostupnost Los Angeles a New Yorku činila z Chicaga atraktivní destinaci pro obživu jazzových muzikantů. Mnoho z nich našlo práci v ilegálních barech, které za prohibice vlastnili gangy.

„Zatímco sever města měl slavné kluby – Green Mill, College Inn, Blackhawk, Kelly's Stables a Friar's Inn, nejžhavější jazzové kapely raných dvacátých let jsme mohli nalézt hlavně v devítoblokovém úseku State Street v především černé South Side, známé jako 'The Stroll'."¹¹ Zde sídlily kluby Pekin Inn, Dreamland Café, Plantation Café, Elite Café a Sunset Café. Mezi muzikanty se zde objevilo i několik bílých středoškoláků z Chicago's Austin High School. V této nové generaci jazzových hudebníků se zaznívala jména jako Leon „Bix“ Biederbecke, Benny Goodman, Joe Sullivan či Gene Krupa. Muzikanti vytvořili novou tvář jazzu známou jako Chicagský styl tím, že do rytmických inovací neworleánské éry „vpravili frenetickou intenzitu a bezstarostného ducha, který odrážel samotné město.“¹²

2.3. Dixielandový revivalismus

„Koncem třicátých let byla swingová éra v plné síle, předznamenána big bandy pod vedením Bennyho Goodmana, Chicka Webba, bratrů Dorseyových (Jimmyho a Tonnyho) a Glenna Millera. Neworleánský jazz a jeho stylová odnož dixieland se do

10 DU NOYER, Paul a Ian ANDERSON. The illustrated encyclopedia of music: from rock, pop, jazz, blues and hip hop to classical, folk, world and more. London: Flame Tree, 2003, s. 126. ISBN 1-904041-70-1.

11 DU NOYER, Paul a Ian ANDERSON. The illustrated encyclopedia of music: from rock, pop, jazz, blues and hip hop to classical, folk, world and more. London: Flame Tree, 2003, s. 126. ISBN 1-904041-70-1.

12 DU NOYER, Paul a Ian ANDERSON. The illustrated encyclopedia of music: from rock, pop, jazz, blues and hip hop to classical, folk, world and more. London: Flame Tree, 2003, s. 126. ISBN 1-904041-70-1.

značné míry vytrácí z popularity.“¹³ Průkopníci jazzu *King Oliver* a *Jelly Roll Morton* se vytratil do neznáma, *Nick LaRocca* opustil branži a stal se stavitelem a *Kid Ory*, který měl značný vliv na mladého *Luise Armstronga*, se začal zabývat chovem drůbeže.

S rokem 1939 však přichází comeback původního stylu a mnoho muzikantů začalo oživovat výraznou kolektivní improvizaci raného neworleanské hudby a Chicagskou podobu hudby z dvacátých let.

Jelly Roll Morton, který se mezi roky 1931 a 1937 objevil pouze na jediné nahrávce, vedl roku 1939 sessiony, kterých se účastnili hudebníci zvučných jmen z období neworleanského. Byli to například *Sidney Bechet*, *Red Allen* a *Albert Nicholas*. Ironií osudu se Mortonova hudba stala opět populární až po jeho smrti v červnu 1941.

Další postavou, která razila cestu dixielandovému revivalismu, byl *Bob Cosby*. Bývalý zpěvák *Orchestra bratří Dorseových* vedl na přelomu třicátých a čtyřicátých let kapelu, jež oživila takové evergreeny jako *South Rampart Street Parade*, *Sugarfoot Strut* nebo *Muskrat Ramble*, zatímco hity své doby interpretovala v dixielandovém dvoudobém stylu. Inspirovav se orchestrem Dorseových, vytvořil v rámci svého big bandu menší uskupení pod názvem *Bobcats* složené z několika neworleanských rodáků, kteří věrně interpretují klasiku předchozí dekády.

„Od počátku do poloviny čtyřicátých let bylo naléháno na průkopníky neworleanského jazzu *Kida Oryho*, *Bunka Johnsona*, *George Lewise* a další, aby se vrátili do nahrávacích studií a koncertních sálů, což bylo rozpoutáno obnoveným zájmem o originální jazz newoorleanského stylu a zdůrazněním požadavku interaktivní ansámblové hry namísto extrovertního sólování, což bylo stylem hráčů dixieladu. Jejich čistá, oduševnělá hra přímo ovlivnila britského kornetistu a trumpetistu *Kena Colyera*, který rozšířil revivalovou vlnu po celé Anglii v padesátých letech.

Primární silou pro dixielandový revivalismus na západním pobřeží byl *Lu Watter's Buena Jazz Band*, který vydal první nahrávky roku 1942.¹⁴ Toto uskupení zvolilo přístup se dvěma kornety, trombonem a klarinetem.

13 DU NOYER, Paul a Ian ANDERSON. The illustrated encyclopedia of music: from rock, pop, jazz, blues and hip hop to classical, folk, world and more. London: Flame Tree, 2003, s. 132. ISBN 1-904041-70-1.

14 DU NOYER, Paul a Ian ANDERSON. The illustrated encyclopedia of music: from rock, pop, jazz, blues and hip hop to classical, folk, world and more. London: Flame Tree, 2003, s. 133. ISBN 1-904041-70-1.

Ve druhé polovině čtyřicátých let s nadcházející vlnou nového beebopového pojetí byli interpreti tradičního jazzu upozaděni. Skrze padesátá léta přenesl tuto hudbu čelní interpret *Luis Armstrong*, jenž rozpustiv svůj big band, vedl po zbytek kariéry all-stars soubor, který se zaměřoval na interpretaci tradiční jazzové hudby.

Významným propagátorem dixielandu byl kytarista *Eddie Condon*, který během čtyřicátých a padesátých let nahrával s mnoha muzikanty zvučných jmen. Hudba díky četným nahrávkám neupadla v zapomnění. Velkou zásluhu na tom měli také muzikanti – pamětníci doby slávy klasického jazzu a bývalí hráči různých kapel a orchestrů, kteří kolem sebe vytvářeli bandy, s nimiž nahrávali.

V roce 1961 byl v New Orleansu otevřen *Preservation Hall*, aby uchoval tradici a zajistil stálou práci neworleanským jazzmanům. Neutuchající, i když ne majoritní, popularita se přenesla i přes léta šedesátá, díky častému objevování v televizi.

Do dnešní doby přenesli ducha kolektivní improvizace hráči let osmdesátých, jako *Dr. Michael White*, *Peter Fountain* (klarinet), *Bob Wilber* (soprán saxofon), *Jim Cullum Jr.* (kornet), *Warren Valché* a *Winton Marsalis* (trubka).

3. Dixieland Planá

3.1. Vznik jazzového souboru v ZUŠ Planá

Bedřich Smrčka, učitel hudby a zakladatel dvou jazzových souborů, se přestěhoval z Prahy do rodných Mariánských Lázní v roce 1991 a získal spolu se svou manželkou Evou místo v Základní umělecké škole Planá. Jelikož studoval *Lidovou školu umění – kurzy pro pracující – specializované účelové studium*, jak zněl tehdejší název dnešní *Konzervatoře Jaroslava Ježka v Praze*, byl po roce působení v Plánské škole vedením školy požádán o založení souboru, který by se zabýval hudbou jazzového okruhu. Původní snahy vedly k big bandu, jelikož na škole byl dostatek žáků hrajících na saxofon. Pan Smrčka tedy začal zkoušet se čtyřmi saxofonisty a několika dalšími instrumentalisty. Jedním z nich byl Petr Fatka, který kvůli tomuto souboru vyměnil baskřídlovku za pístový trombon. Později se stal oporou dixielandu, když opět vyměnil nástroj za tubu, respektive suzafon.

Ovšem v obci s přibližně dvěma tisícovkami obyvatel nebylo možné dlouhodobě provozovat tak početný soubor, jakým je big band, a tak v roce 1993 došlo k založení dixielandu. Důvodem byla kromě menší náročnosti na obsazení také kapelníkova záliba v této hudbě. Vůbec první skladbou, se kterou se Bedřich Smrčka se svými svěřenci představil na hudebním podvečeru v plánské hudební škole byl *The Entertainer* Scotta Joplina. Jednalo se o úpravu pro dvě trumpety s doprovodem. Program pořadu se pisateli nepodařilo v archivu souboru vyhledat. Následovaly skladby *Sluneční Rag* Emila Radeckého, jehož aranž vytvořil kapelník z klavírního výtahu a instrumentální verze písně *When I'm Sixty Four* skupiny The Beatles. Aranž této písně „stáhl“ kapelník z kotoučového magnetofonu.

Prvním diplomem doložené vystoupení se uskutečnilo 7. března 1995. Dixieland Planá se poprvé zúčastnil Národní soutěže základních uměleckých škol v komorní hře. Lze však předpokládat, že si soubor „ohrál“ soutěžní repertoár před samotným kláním na některém z koncertů konaných v Základní umělecké škole Planá (obrázek 3). Přes okresní a oblastní kola, kde podle kapelníka nebyla žádná konkurence, postoupil soubor do ústředního kola. Tohoto klání se však soubor nemohl zúčastnit, neboť klarinetista souboru si zlomil ruku.

V archivu souboru nejsou žádné dokumenty, které by dokazovaly koncertní činnost souboru. V programu z I. Koncertu žáků plánské hudební školy ve školním roce 1995/96 konaném 20. listopadu není uvedeno obsazení ani repertoár dixielandem provedený. Stejná situace panuje i u dalších dvou koncertů tohoto školního roku z 19. února a 22. dubna 1996.

3.2. Dixieland ZUŠ Planá

První doložené obsazení souboru se dozvídáme z programu divadelní hry Modrý pták (Obrázek 4), kterou v Divadle Komedie nastudoval režisér David Czesany. Obsazení bylo následující: *Jindřich Švejda* (1. trubka), *Miroslav Smrčka* (2. trubka), *Štěpán Krys* (tenorsaxofon, klarinet), *Jakub Svoboda* (trombón), *Petr Fatka* (tuba), *David Štraub* (Banjo), *Pavel Čengery* (kytara), *Pavel Zálešák* (bicí). Soubor nahrál část hudby, kterou pro inscenaci složil kapelníkův švagr, hudební skladatel Jiří Samek.

Premiéra se konala 8. března 1996. „*Na základě sympatické spolupráce při přípravě představení, kdy děti prokázaly hudební citění, pohotovost, kázeň a zvládly specifické nároky divadelníků (divadelní režie), byl soubor pozván do Prahy, kde by po úspěšné premiéře měl samostatné 45 minutové vystoupení ve foyeru divadla. Původním účelem tohoto účinkování mělo být podbarvení slavnostní nálady premiérového večera ve společnosti předních pražských divadelních umělců. Tento záměr se však minul účinkem, neboť kluci svým mládím i úrovní výkonů spontánně strhli pozornost přítomných natolik, že teprve po skončení jejich samostatného koncertu se zvolna rozproudila divadelní diskuze. ... Mimořádně bylo vnímáno i oceňováno mládí, v jazzovém žánru skutečně neobvyklé (10 – 15 let), bezvadná souhra a jednotlivé sólové výkony hráčů, odměňované potleskem, ale i povzbudivými hlasovými projevy.*“¹⁵

Již 26. dubna se Dixieland Planá podíval do hlavního města znovu. V rámci 4. ročníku Festivalu základních uměleckých škol se zúčastnil Koncertu tanečních, dechových a jazzových orchestrů v Majakovského sále Národního domu na Vinohradech. Mladí hudebníci se zde představili skladbami *Basin Street Blues* (Spencer Williams), *Shoe Shine Boy* (Saul Chaplin), *In the Mood* (Joe Garland, Andy

15 V Praze tleskali mladým hudebníkům z Plané. *Tachovská jiskra*. 1996, 20. března.

Razaf) a *Ja – Da* (Bob Carleton). „Plánští nakonec po změně programu hráli jako poslední a jak se ukázalo, nebyl to špatný tah. Publikum, které již neočekávalo žádné výrazné výkony, bylo překvapeno a svým projevem potvrdilo slova pořadatele, který komentoval vystoupení jako „zlatý hřeb večera“.“ Posluchači „dokázali vyburcovat Dixieland ke skutečně kvalitním výkonům.“¹⁶

Dne 12. května se soubor představil ve Stříbře v rámci 4. Přehlídky mládežnických dechových orchestrů.

Dubnové číslo Plánského měsíčníku přineslo článek, ze kterého se dovídáme o práci dixielandu. „Chlapci souboru musí mnohé obětovat. Jako v každé kolektivní hře musí se podřizovat celku a přitom být připravený každý sám za sebe. V dixielandu je každý hráč sólistou, což přináší zodpovědnost, trému... Muzikantský růst je slyšet na jednotlivých skladbách, jak postupem času jsou hráči lepší a lepší. Také společné zážitky tmelí kolektiv a mezi chlapci panuje správné kamarádství. ... Vedoucímu souboru nejvíce času zabere shánění notového materiálu a jeho úpravy, rozepisování partů a „šití“ sóla na tělo jednotlivým hráčům. Děti zatím improvizovat nedovedou, učí se zvládat techniku hry na své nástroje. ... Soubor má pravidelně zkoušky páteční obyčejné, páteční prodloužené, občasné sobotní, týdenní soustředění, mimořádné před vystoupením.“¹⁷

Plánský měsíčník se také mimo jiné dále zmiňuje o proběhnuvších koncertech v Kynšperku nad Ohří a nadcházejících vystoupeních Černošíně a kolonádním koncertu v Mariánských Lázních. Tyto akce však nemají jinou dokumentaci v archivu souboru.

Školní rok 1996/1997 zahájil soubor po týdenním soustředění na konci prázdnin již 30. srpna. Jednalo se o vernisáž výstavy Štěpána Mikuláše Mareše v plánské Galerii ve věži.

První zahraniční zájezd Dixielandu Planá se uskutečnil 3. října do Drážďan. Zde soubor vystupoval na slavnostech na venkovní improvizované scéně. Další koncert dokládá faktura za vystoupení Dixielandu ZUŠ Planá, dne 16. 2. 1997 v hotelu Royal v Mariánských Lázních.

Z uvedeného školního roku není v archivu souboru mnoho informací. Víme, že se někteří hráči souboru představili 25. března v programu Koncertu žáků ZUŠ Planá.

16 Plánský Dixieland opět v Praze. *Tachovská jiskra*. 1996, 24. června.

17 Dixieland ZUŠ Planá. *Plánský měsíčník*. 1996, č. 4, s. 4.

Tubista Petr Fatka s Kubešovou skladbou *Starý známý*, trumpetisté Miroslav Smrčka, Jindřich Švejda a bubeník Pavel Zálešák se skladbou *Jazz miniatura* Wyses Eschera.

Hned dvoje noviny se zmiňují o účasti plánského souboru na Loketském Jazzovém jaru 26. dubna 1997 (obrázek 5). Tachovská jiskra ze 7. května píše, že se jednalo o vůbec první účast na profesionálním jazzovém festivalu. „Podle reakce publika i slov konferenciéra Štěpána Poděště si chlapci vedli velmi dobře a jejich program byl příjemným zážitkem.“¹⁸

Ve stejném článku je i zmínka o nadcházejícím vystoupení u příležitosti oslav osvobození Plané, účast na stříbrské Přehlídce dechových orchestrů (31. května), vystoupení v SRN a zájezdu do podalpského Sant Goergenu. Ten se uskutečnil kolem 12. - 14. června 1997. O tomto zájezdu noviny více neinformovaly. V dopisu z 18. června děkuje organizátor Schubertiády a Letního festivalu souboru za účast a vyjadřuje „velký kompliment“.

Školní rok 1997/1998 byl opět rokem soutěžním. Pro plánský soubor to byl rok nadmíru úspěšný. Tachovský deník z 2. dubna 1998 informuje, že kapela vyhrála v oblastním kole soutěže základních uměleckých škol v konkurenci pěti souborů první místo a postupuje do ústředního kola. Titulek článku v tomtéž deníku ze 27. května hrdě sděluje, že Planá má hudební mistry republiky. Článek zároveň zve čtenáře na křest kompaktního disku, který Dixieland nahrál.

Mezitím se soubor zúčastnil festivalu Hrad patří dětem, který se konal 3. a 4. května v Praze. Mladí muzikanti si zahráli v Purkrabství pražského hradu (obrázek 6), na Valech a v paláci Lucerna.

Sedmý koncert žáků Základní umělecké školy Planá se konal netradičně v plánském kinosále 28. května 1998. Jednalo se totiž o akci výjimečnou, neboť v druhé části pořadu křtil Dixieland své CD. Tachovská Jiskra z 10. června 1998 informuje: „Kmotrovství se ujali: starosta Plané Ing. K. Vrzala, trumpetista Jan Harvánek a Štěpán Poděšť, který „křtící“ koncert moderoval.“¹⁹ (Obrázek 7 a 8) Jelikož v této době již panovaly neshody s vedením hudební školy v Plané, článek pokračuje v nesmlouvavém tónu. „Svou cestičku do povědomí hudebních soutěží a akcí v celé ČR

18 PAŠKOVÁ, J. Chlapecký Dixieland na „Loketském Jaru“. *Tachovská jiskra*. 1998, 26. dubna, s. 4.

19 PAŠKOVÁ, J. Dixieland křtil hudební novorozeně. *Tachovská jiskra*. 1998, 10. června, s. 4.

má již částečně vyšlapanou, ale, jak říká pan Smrčka, mohlo by být lépe.“²⁰ Dále cituje kapelníka. „*Bohužel, ne vždy se k informacím a pozvánkám pro náš orchestr dostaneme včas, přesto, že škola je jimi obeslána. Je to škoda, prezentace je potřebná, dělá reklamu a dobré jméno především ZUŠ, kterou zastupujeme.*“²¹ V závěru článku je zmínka o uniklé účasti na festivalu Jazz na ulici v Plzni. Pozvánka se totiž dostala do rukou kapelníka pozdě.

O soutěži a koncertu se zmiňuje i Tachovský deník z 2. června 1998. „*Ve své kategorii obsadili plánští hudebníci první místo. O tom, že právem, se mohlo přesvědčit zaplněné plánské kino ve čtvrtek. Dixieland tam pokřtil své první CD.*“²²

V archivu souboru se nalézá dokument, který nepřímo dokládá další tři vystoupení souboru v druhém pololetí školního roku 1997/1998. Jedná se o dopis z 20. února 1998, ve kterém děkuje starostka Olbramova, paní Válová, *za skvělé vystoupení Dixielandu na Tříkrálovém bále v obci. Zároveň poptává koncert na 16. května téhož roku u příležitosti Svatojánské pouti tamtéž. Na dopise je dále poznámka napsaná rukou kapelníka o požadavku vystoupení 20. května v Černošíně. Spolupráce s obecním úřadem v Černošíně trvá dodnes a Dixieland Planá zde vystupuje každoročně mnohdy i za minimální honorář.*

Poslední akcí ve zmíněném školním roce byla benefice pro přírodní divadlo v Lokti nad Ohří nazvaná Děti baví Loket, na kterém se soubor prezentoval vedle dalších tří mládežnických celků nejen hudebního zaměření.

Počátek školního roku 1998/1999 přinesl změnu na postu bubeníka kapely. Tím se stal *Tomáš Koubek*, který vedle bicích hrál i na klavír. První dva měsíce se nesly ve znamení příprav na účast na několika důležitých akcích. První z nich byl 2. ročník hudebního festivalu *Nekonvenční žižkovský podzim Jiřího Hoška* v Praze, který se konal od 15. září do 5. listopadu 1998. Prestiž tomuto multižánrovému festivalu dodala kromě patronátu ministerstva kultury i účast významných osobností české kulturní scény, jakými byli Radovan Lukavský, Marek Eben, Táňa Fischerová či Libuše Švormová. Z hudebních uskupení pak jmenujme např. *M. Nostitz quartet* nebo *Talichův komorní orchestr*.

20 PAŠKOVÁ, J. Dixieland křtil hudební novorozeně. *Tachovská jiskra*. 1998, 10. června, s. 4.

21 PAŠKOVÁ, J. Dixieland křtil hudební novorozeně. *Tachovská jiskra*. 1998, 10. června, s. 4.

22 Dixieland vyhrál i křtil. *Tachovský deník*. 1996, roč. 1998, 2. června.

Koncert nazvaný Pocta Jaroslavu Ježkovi se uskutečnil 31. října na netradičním místě, v autosalonu *O. K. Auto*. Vedle Dixielandu Planá vystoupili na koncertu Antonín „Tony“ Brych (zpěv), Marta Balejová (zpěv), Jiří Hošek (klavír) a Tomáš Víšek (klavír), který v novodobé premiéře uvedl objevené skladby pro sólový klavír Jaroslava Ježka. Na koncertu věnovaném skladbám Ježkovým a jeho současníků zaznělo v podání dixielandu celkem šestnáct kusů. Mezi jinými také Ježkův *Bugatti Step*, jazzová úprava Fučíkova *Vjezdu gladiátorů*, směs melodií Jaroslava Ježka nazvaná *Nebe na Zemi – mix* či směs šlágrů orchestru Glenna Millera v úpravě pro dixielandové obsazení (obrázek 9).

V tomto školním roce se ustálila spolupráce s kulturním oddělením mariánskolázeňské lázeňské společnosti a soubor mohl pravidelně vystupovat v lázeňských domech v rámci kulturního programu pro hosty Mariánských Lázní.

22. prosince 1998 přišla souboru pozvánka, aby opět zahrál na Tříkrálovém bále v obci Olbramov. Koncert proběhl 2. ledna a kapela byla přijata s velkým zájmem zúčastněných. 15. května vystoupil dixieland na pouti tamtéž.

3.3. Dixieland Planá

Na začátku roku 1999 vyvrcholily neshody s vedením Plánské Základní umělecké školy a soubor přešel pod hlavičku Domu dětí a mládeže. Tomu předcházelo odhlášení všech členů dixielandu a výpověď kapelníka. Z názvu souboru byla vypuštěna zkratka ZUŠ.

Druhé pololetí se opět neslo v duchu očekávání účasti na další prestižní akci. Kapela dostala pozvání od *Karla Srpa* z *Artfora-Jazzové sekce*, aby se zúčastnila Jazzového koncertu roku na Staroměstském náměstí v Praze. Rozhodnutí o pozvání proběhlo na základě zaslané nahrávky. Koncert se uskutečnil za velké pozornosti veřejnosti i médií, a tak se sousloví Dixieland Planá objevilo i v celostátním tisku. Právo 11. června 1999 napsalo, že dnešní domácí kapely hrající klasický dixieland nemají „právě nejmladší věkové složení – výjimkou je Dixieland Planá s věkovým průměrem 15 let, který sobotní pořad zahájí spolu s 18letým pianistou F. Novotným.“²³ Na koncert zvaly i Lidové noviny z 12. června, jež soubor taktéž

23 ŘÍHA, Vladimír. Neworleánské kapely přijíždějí do Prahy. *Právo*. 1999, 11. červen, s. 20.

zmínily.

Kapele se tak dostala jedinečná příležitost zahrát si na pódiu, na kterém o chvíli později vystoupilo několik profesionálních kapel z New Orleans. Jazzový koncert roku nesl název *Pilsner Urquell New Orleans Music*. Z města, které je označováno jako kolébka jazzu přijeli zahrát *Henry Gray, Marva Wright, Joyful Gospel, Doc Houldin Jazz Band, Tabby Thomas, Benny Turner's R&B and Blues Show*.

Koncert zhodnotil kapelník Bedřich Smrčka v rozhovoru pro Tachovskou Jiskru 23. 6. 1999. „*Kluci trémisté nejsou, ale přeci jen si byli vědomi důležitosti této akce a zpočátku hráli dost opatrně. Po první skladbě nás uvedl a představil Ondřej Havelka a mám pocit, že když kluci uslyšeli z jeho úst chválu, počáteční napětí z nich spadlo.*“ Nevyhnutelná byla i narážka na doznívající spor s vedením plánské hudební školy. „*Dokud jsme hráli pod ZUŠ Planá, měli jsme k dispozici i suzafon. ... Proto jsme pro tuto akci, vlastně významnou pro celé město Planá, požádali oficiální cestou paní ředitelku místní ZUŠ Marii Kuzmiakovou o zapůjčení nástroje. Přislíbila, ale nakonec zamítla. A to i přesto, že jsme byli ochotni přistoupit i na finanční podmínky.*“²⁴ Smrčka dále hodnotí účast na koncertu jako cennou příležitost seznámit se s hudbou, kterou se kapela snaží co nejdříve reprodukovat, naživo v podání muzikantů, kterým je tento žánr takřikajíc vlastní.

Den po této velké akci ještě Dixieland Planá uspořádal na Staroměstském náměstí vlastní koncert, který trval půl druhé hodiny.

V článku je zmíněno několik vystoupení, které soubor v červnu odehrál a které jej do konce školního roku ještě čekaly. Jednalo se o Svatojánský večer na hradě Volfštejn, výchovný koncert pro tachovské gymnázium, koncert pro veřejnost na Plánském náměstí, Vernisáž výstavy Aleny Burešové v Plané a pouť v Černošíně.

V následujícím školním roce 1999/2000 započal Bedřich Smrčka pro mariánskolázeňskou Základní uměleckou školu Fryderyka Chopina vést nově založený Junior Dixieland. Současně utvořil v Plané přípravku pro tamní skupinu. Důvod byl jasný. Hráči Dixielandu Planá rostli, dokončovali školy a bylo nevyhnutelné, že se jednoho dne s kapelníkem rozloučí. Vedoucí souboru k tomu v pořadu Bez limitu České televize uvádí: „*Každý rok trnu, zda se v září opět parta*

24 PAŠKOVÁ, J. Dixieland a Jazzový koncert roku v Praze. *Tachovská Jiskra*. 1999, 23. Červen, s. 4.

*sejde, jestli se nerozpadneme.*²⁵ Z jeho slov dále vyplývá obava, že školní rok 1999/2000 je pro Dixieland Planá posledním.

I přes hrozící rozpad kapely však muzikanti tvrdě pracují. Na podzim natáčeji druhý kompaktní disk. Tachovský deník přinesl zprávu o proběhnuvším křtu, který se konal 17. března 2000 v 17 hodin 17 minut v sále plánského kina. Křest druhého CD se konal již jako samostatný koncert a ne v rámci koncertu žáků základní umělecké školy, jak tomu bylo v případě křtu minulého disku. Noviny citují Bedřicha Smrčku, který se před koncertem vyjádřil na adresu publika: *„Myslím, že počáteční nedůvěra lidí je tatam. Máme řadu příznivců. Jsem rád.*²⁶

Tachovská Jiskra dne 29. března 2000 přinesla obsáhlejší článek. Pisatelka článku neopomněla v úvodu zmínit změnu příslušnosti kapely, která přešla od ZUŠ pod Dům dětí a mládeže Planá. Novou desku pokřtili starosta Plané ing. Karel Vrzala, ředitel domu dětí Josef Staněk a mariánskolázeňský jazzový trumpetista Jan Harvánek. Starosta pak uvedl, že město desku dixielandu přehrál na kazetu a hraje skladby v podání dixielandu při různých příležitostech v obecním rozhlase.

„Na pódiu se vedle stálé sestavy orchestru představila i droboť (přípravka) Dixielandu, kterou si pan Smrčka „pěstuje“ z prostého důvodu – nástupnictví. ... Zatím tedy není jasné, jak vše v příští sezóně s kapelou dopadne. Každopádně má v úmyslu se přinejmenším scházet při vystoupeních, když ne u pravidelných zkoušek.“

V programu večera kromě Dixielandu Planá a jeho přípravy vystoupil také Junior Dixieland Základní umělecké školy Fryderyka Chopina Mariánské Lázně se skladbou *Shoe Shine Boy*, osmiletý trumpetista Zdeněk Nový, který se později stal členem mariánskolázeňského souboru a profesionál *Jan Harvánek*, jež za doprovodu plánské kapely zahrál skladby *Mood Indigo* Duka Elingtona a *Wattermellone Man* Herbieho Hancocka.

Největší událostí historie plánského dixielandu byl bezesporu zahraniční zájezd do britského Birminghamu. (Obrázek 10 a 11) Kapelníkovi se podařilo soubor prosadit do dramaturgie tamního jazzového festivalu *The 16th His Music Voice Birmingham International Jazz Festival* s prestižní mezinárodní účastí, který podporovaly velké firmy, jako například vydavatelství His Music Voice, Kodak,

25 MUDRA, Jan. MAX TV FILM, s. r. o. *Bez limitu: 11. část* [VHS]. 1999 [cit. 15. 5. 2012].

26 VESELÝ, Jaroslav. Plánský dixieland pokřtil druhou desku. *Tachovský deník*. 2000, 20. březen, s. 23.

British Airways, či The Daily Telegraph. Na festivalu, který se konal od 7. do 16. července 2000, se představilo na 80 kapel a umělců. Plánský soubor zde na přání pořadatelů vystupoval pod názvem *Czech Dixieland Planá* a odehrál osm dvouhodinových koncertů v prvních čtyřech dnech konání festivalu. „*Na prvním vystoupení se nás posluchači ptali, kde budeme hrát příště a chodili na nás stále. Okruh našich posluchačů se stále rozšiřoval. ... Vrcholem našeho koncertování bylo vystoupení v nejznámějším anglickém jazzovém klubu (hrál tu prý i Bill Clinton) – v Ronnie Scott's. Tam za námi přišla i anglická televize a v pondělí 10. 7. V 18.20 h. jsme byli ve zprávách.*“²⁷

Czech Dixieland Planá byl v programu festivalu unikátem. Nejenže se jednalo o první účast souboru z bývalého východního bloku, byl také jediným mládežnickým účastníkem festivalu.

Od září 2000 přestává být Dixieland Planá mládežnickým souborem, a proto se jeho dalšímu fungování tato práce nevěnuje. V současné době soubor uskuteční zhruba 20 koncertů v roce, zkouší nepravidelně, avšak stále studuje nový repertoár, i když zvolna.

27 Dixieland Planá to zkusil i v Hyde parku: Jediný mládežnický, jediný z bývalého východního bloku. *Tachovská jiskra*. 2000, 20. července, s. 4.

4. Junior Dixieland ZUŠ Fryderyka Chopina Mariánské Lázně

4.1. Vnik Junior Dixielandu

Mladí muzikanti z Mariánských Lázní byli v září roku 1999 doporučení svými učiteli hlavního oboru pro založení nového hudebního souboru při místní základní umělecké škole. Ještě v tomto měsíci se uskutečnila první informativní schůzka s ředitelem školy Josefem Hurtíkem a kapelníkem Bedřichem Smrčkou. Zkoušky započaly záhy.

Úplně první obsazení mariánskolázeňského dixielandu bylo zamýšleno s jednou trubkou (*Nikita Purto*), kterou by doplňoval druhým hlasem saxofon (*Petr Šiška*), dále s tradičně doplněné klarinetem (*Karel Srnka*) a pozounem (*Martin Berdych*). Rytmiku obstarávala bicí souprava (*Roman Nováček*), tuba (*Josef Langer*) a banjo (*Filip Hahn*). Po několika měsících zkoušek se ovšem ukázalo, že pro některé mladé hráče není náročnější hudba, jakou dixielandová polyfonie bezesporu je, dostatečně zajímavá. Došlo tedy k úpravám obsazení. Saxofon nahradila druhá trumpeta (*Jiří Kodajek*) a na postu první trumpety byl *Nikita Purto* nahrazen zkušenějším *Miroslavem Smrčkou*, který studovaný repertoár znal již z účinkování v Dixielandu Planá.

První veřejné vystoupení Junior Dixielandu se uskutečnilo v rámci jednoho z pravidelných Hudebních podvečerů v Základní umělecké školy Fryderyka Chopina Mariánské Lázně 8. února 2000. V programu vystoupila tato začínající kapela jako první s dvěma skladbami. Tou první bylo boogie woogie Saula Chaplina *Shoe Shine Boy* a druhou pak instrumentální verze písně Irvinga Berlina *Puttin on the Ritz*.

Dixieland Planá mezitím natočil své druhé CD a křest tohoto alba se konal v Plánském kinosále dne 17. března 2000. Na tomto koncertu zazněla v podání mariánskolázeňského uskupení, které zde vystoupilo jako host skladba *Shoe Shine Boy*. Již 3. dubna se konal další z řady hudebních podvečerů v Základní umělecké školy Fryderyka Chopina v Mariánských Lázních. Zde provedl soubor pod vedením Bedřicha Smrčky skladbu *Wild Cat Blues*, kterou proslavil Acker Bilk. 20. května soubor doplnil svým vystoupením vernisáž výstavy v Plánské Galerii ve věži. Zde již zaznělo 5 skladeb, nově nastudované *Bluin the lues* (Henry Ragas), *Ja – Da* (Bob

Carleton) a světoznámý hit *Yesterday* (Paul McCartney, John Lennon). O den později již mariánskolázeňský dixieland bavil účastníky *Běhu Terryho Foxe* v Plané.

Dne 10. června 2000 uskutečnil soubor svůj první zájezd. Cílem byl Loket nad Ohří, kde První kulturní loketská společnost pořádala otevření sezóny tamního přírodního divadla. Bohužel horké červnové počasí do rozpáleného hlediště mnoho posluchačů nepřivedlo, a tak odpolední koncert Junior Dixielandu slyšelo jen několik desítek vytrvalců.

Svou činnost ve školním roce 2000 / 2001 zahájili muzikanti spolu s kapelníkem Bedřichem Smrčkou na týden trvajícím letním soustředění. Intenzivní příprava byla zúročena v pátek 8. září na festivalu Jazz Jam Cheb. „*Na festivalu jste mohli vidět vedle zkušených a známých muzikantů také velmi mladé hudebníky. Věkový průměr členů Dixielandu Základní umělecké školy F. Chopina v Mariánských Lázních je 13 let.*“²⁸

Počet hráčů v dixielandu doznal oproti předchozímu šk. roku změn. Tubistu Josefa Langeru nahradil Vladimír Sahánek, který se začínal učit na kontrabas. Na několika prvních koncertech tak hrál svůj basový part na klávesy. Za bicí soupravou se začal s *Romanem Nováčkem* střídat *Petr Zálešák* z plánského dixielandu. Počáteční výpomoc Miroslava Smrčky již nebyla potřeba, neboť přibyli dva trumpetisté. *Ondřej Vaněk* a devítiletý talent *Zdeněk Nový*. Během roku řadu střídajících se trumpetistů rozšířil ještě *Jakub Ševčík*.

O víkendu 4. - 5. listopadu 2000 se v Kladrubech konalo Mistrovství světa psů v pachových pracích plemene Boxer. Junior Dixieland vystoupil na slavnostním zakončení akce v prostorách tamního kláštera. O akci informoval místní tisk. V Kladrubech byly pro účastníky závodu připraveny 2 koncerty. Varhanní koncert a vystoupení Junior dixielandu. „*Mladí jazzmani ale udělali na účastníky klání takový dojem, že jim předseda světového boxerklubu ATIBOX Ginter Karg přislíbil částku 1000 marek.*“²⁹ Na konto mariánskolázeňské ZUŠ však nakonec pro dixieland doputovala částka dvojnásobná. V osobním dopise, který předseda Karg zaslal kapelníkovi, se vyznává k velké vášni pro tento žánr a obrovskému obdivu k práci vedoucího souboru, jež dokáže s tak mladými hráči provozovat náročnou hudbu na takové úrovni. Z těchto důvodů původní dar organizace ATIBOX zdvojnásobil ze svých prostředků.

28 HOUDEK, Michal. Mladí Jazzmani spolu hrají druhý rok. *Chebický deník*. 2000, 9. Září, s. 9.
29 PAŠKOVÁ, J. Mistrovství světa psů. *Tachovská jiskra*. 2000, 15. listopadu, s. 7.

V pondělí 27. listopadu se mariánskolázeňské těleso připomnělo třemi skladbami v místní ZUŠ na pravidelném Hudebním podvečeru, kde v závěru zahrálo skladby *Wild Cat Blues*, jazzovou úpravu ruské lidové písně s názvem *When I Go to Torrent* a Berlinovu *Puttin on the Ritz*. Stejný program zazněl i v rámci komponovaného pořadu souborů ZUŠ v Městském divadle o tři dny později.

Mladí muzikanti získali možnost představit se v Mariánských Lázních i mimo půdu školy 22. prosince 2000. Svým koncertem v nově zrekonstruované kavárně New York stylově charakterizované do atmosféry starého newyorského baru dotvořili ducha a náladu Open party.

Na počátku roku 2001 se dixieland soustředil především na zkoušení. Cizelování projevu a zvuku kapely, která byla složena z takto mladých muzikantů (věkovým průměrem 13 let představovala nejmladší soubor tohoto typu v republice) si vyžádalo svůj čas. Přihláška do Soutěže základních uměleckých škol v kategorii Jazzové orchestry I. a (do 15 hráčů s věkovým průměrem pod 16 let) znamenala vytyčení cíle a pevnou motivaci. Tradiční hudební podvečer v Základní umělecké škole Fryderyka Chopina 22. března 2001 znamenal generální zkoušku na oblastní kolo soutěže ve Staňkově, které se konalo o dva dny později. Junior Dixieland soutěžil s již kmenovými skladbami svého repertoáru *Shoe Shine Boy*, *Bluin the Blues*, *When I Go to Torrent* a *Puttin on the Ritz*. Souboru se sice postupu nedostalo, ale 2. místo a zvláštní ocenění pro mladého trumpetistu Zdeňka Nového bylo dostatečným zadostiučiněním za tvrdou přípravu a dobrou motivaci k další práci.

Do konce školního roku čekalo na muzikanty ještě patero různorodých akcí. V prvním případě šlo o vystoupení na Pálení čarodějnic v Plané na Tachovsku, kde 30. dubna ve večerních hodinách bezmála hodinový koncert. Stejně jako v předchozím roce byl dixieland pozván k účinkování na Běhu Terryho Foxe v Plané.

Záležitostí zcela odlišnou bylo pozvání od První kulturní loketské společnosti na festival Loketské Jazzové jaro dne 2. června. Kromě obligátního vystoupení na porcelánových trzích na muzikanty čekal i koncert na hlavním podiu (obrázek 12), na kterém si zahrál společně s *Janou Koubkovou* nebo kapelou *Steamboat Stompers* s *Tony Brychem*. Ve dnech 23. - 24. června se soubor zúčastnil jako host Mezinárodního hudebního festivalu Děčín 2001. Zde odehrál 5 doprovodných koncertů ve dvou dnech.

Junior Dixieland zakončil školní rok 2000/2001 výchovným koncertem v

kulturním domě v obci Drmoul pro tamní základní školu.

Pečlivě vedená kronika Junior Dixielandu tímto bodem končí, dále se v archivu souboru nalézají pouze kusé informace o činnosti. Jedná se především o fotografie z významných akcí, kterých se kapela zúčastnila, letáky a programy festivalů či slavností. Od roku 2006 jsou k dispozici informace o nejdůležitějších počinech na webových stránkách Základní umělecké školy Fryderyka Chopina Mariánské Lázně.

4.2. Úspěchy a zahraniční zájezdy Junior Dixielandu Základní umělecké školy Fryderyka Chopina v letech 2002 - 2004

Ve školním roce 2001/2002 se souboru podařilo nazkoušet repertoár pro hodinový program, a tak mohl dixieland začít vystupovat v lázeňských domech a hotelích. Poptávku po koncertech Dixielandu Planá, který již významně omezil svoji koncertní činnost, mohla začít uspokojovat mladá mariánskolázeňská kapela. To byla cenná příležitost, neboť hráči díky dostatku vystoupení získali nezbytné zkušenosti z koncertů na různých pódii i v různých prostředích. Kapelník rovněž zařadil do repertoáru souboru několik zpívaných kusů. Ty nejprve zpívali někteří muzikanti, ovšem během roku přibyla ke kapele zpěvačka Jana Sahánková. Tu později nahradily Michaela Klepáčková, Bohuslava Fořtová a Petra Tuháčková, které se na postu střídaly.

Na jaře 2002 již soubor uskutečnil 3 zahraniční zájezdy. První zkušeností s koncertováním v zahraničí byly pro mladé muzikanty oslavy 10. výročí od otevření Evropského domu v Lipsku. Akce se uskutečnila v prvním květnovém týdnu a splnila funkci jakési generální zkoušky před zájezdem do Berlína, kam se Junior Dixieland vydal hned v týdnu následujícím.

4.2.1. Talent Berlin 2002, SRN

Pozvánku do Berlína obdržel soubor mariánskolázeňské hudební školy od paní Embede Krause, která o několik měsíců dříve absolvovala léčebný pobyt v Mariánských Lázních a navštívila jeden z koncertů Junior Dixielandu v Hotelu Hvězda. Hudebníci měli svou muzikou bavit hosty při oslavě šedesátých narozenin

paní Krause. Ovšem hostitelka neváhala kapelu přihlásit do soutěže jednoho berlínského rádia Talent Berlin 2002. Tato soutěž se odehrávala v rozlehlých prostorách jednoho z berlínských parků, kde probíhal multižánrový festival k oslavám konce 2. světové války. Na jevišti pod širým nebem vystupovalo po tři dny cca 40 účinkujících různého hudebního zaměření, věku i národnosti. A tak se stalo, že toho času pravděpodobně nejmladší česká dixielandová kapela soutěžila se skladbou *Washington and Lee* vedle epigonu Rickieho Martina, holohlavé travesti kopie Madonny, vietnamské hudebnice hrající na tradiční nástroje jihovýchodní Asie a dalších. Z tohoto řekněme pitoreskního klání vyšla kapela se ctí a obsadila páté místo z celkového počtu čtyřiceti přihlášených.

4.2.2. *Purmerade 2002, Nizozemí*

Třetím zahraničním zájezdem roku 2002 bylo červnové hostování v doprovodném programu festivalu Purmerade v Nizozemském městě Purmerend.

Na tento festival dostal pozvánku Junior Dixieland, ale společně s ním na festivalu vystoupil i Smyčcový komorní soubor Základní umělecké školy Fryderyka Chopina, který toho času vedla manželka kapelníka dixielandu Mgr. Eva Smrčková. Protože již na jaře oba soubory zkoušely několik českých skladeb a písní v úpravě pro smyčce a jazzový soubor, byl i tento soubor přizván k zájezdu.

Oba soubory společně vystupovaly celkem třikrát. Ve foyer velkého purmerendského divadla na úvod a o přestávce festivalového galakonzertu, následně v hudebním klubu přímo vedle divadla, kde se po skončení programu večerního programu konala „*after party*“. Na začátku koncertu vystoupil s několika skladbami Junior Dixieland, který měl za úkol do téměř prázdného klubu přilákat publikum. Hudba linoucí se z otevřených oken zakrátko způsobila, že se sál, jehož kapacita čítala okolo 200 míst, zcela zaplnil. Poté vystoupil Smyčcový komorní soubor s několika úpravami populárních písní. „*Největší úspěch*,“ vzpomíná B. Smrčka, „*získala píseň Memory z muzikálu Cats A. L. Webera. Společně s Junior Dixielandem pak soubor zahrál Yeasterday J. Lennona a P. McCartneyho, Je na západ cesta dlouhá V. Trojana, Jedu nocí J. Traxlera a Nikdy nic nikdo nemá J. Ježka. Tím se pořad dostal do své jazzové části a hráči dixielandu pak ještě cca hodinu muzicírovali. Program jsem ukončil s ohledem na věk účinkujících krátce po půlnoci,*

což se u publika ani u některých hráčů nesešlo s nadšením, a tak jsme odehráli ještě tři předavky.“³⁰ Třetí koncert smyčcového souboru s dixielandem se uskutečnil na jednom z purmerenských náměstí.

4.2.3. Celostátní soutěž ZUŠ

Rok 2003 byl opět rokem soutěžním. Soubor se přes okresní i krajské kolo celostátní soutěže základních uměleckých škol probojoval do ústředního kola, které se konalo v Litvínově. Zde zaznamenal Junior Dixieland nejlepší dosavadní úspěch. V kategorii do 15 hráčů s věkovým průměrem do 16 let získal druhé místo při neudělení příčky nejvyšší. Ve svém soutěžním programu uvedl mimo tří dixielandových také skladbu *The Chrysler Building* Jima Parkera, třetí část cyklu *Londoner in New York*. V ní se představili 2 pozounisté (*Martin Berdych a Jakub Bystřický*). Dva saxofonisté (*Karel Srnka a Jakub Folta*), čtyři trumpetisté (*Ondřej Vaněk, Jakub Ševčík, Jiří Kodajek, Zdeněk Nový*), kontrabasista *Vladimír Sahánek*, kytarista *Filip Hahn* a bubeník *Roman Nováček*. Tato skladba byla vybrána nejen proto, aby obohatila soutěžní repertoár, ale také aby dovolila zúčastnit se soutěže všem tehdejšími členům Junior Dixielandu.

Kapelník totiž po zkušenosti s rozpadem Dixielandu Planá začal posty v kapele zdvojit. Bylo tedy výhodou, že soubor byl schopen odehrát koncert i při indispozici některého z muzikantů. Zároveň byli vychováváni nástupci hráčů, kteří například odešli na střední školy mimo město a nemohli se účastnit zkoušek.

4.2.4. *Les 24h du Swing, Monségur 2003, Francie*

Na základě amatérského videozáznamu jednoho z koncertů v Hotelu Hvězda v Mariánských Lázních byl soubor pozván na třiatřicátý ročník festivalu *Les 24h du Swing* jež se konal od 4. do 6. července 2003 v jihofrancouzském městečku Monségur nedaleko Bordeaux. Pozvání bylo odhlasováno přípravným výborem na základě osobní záruky šéfa festivalu *Bernarda Dussauta*. Jednalo se o festival s dlouhou tradicí a prestiží, který byl pořádán jako pocta slavnému francouzskému

jazzovému kytaristovi *Django Reinhardtovi*. Mezi headlinery festivalu se ve 33. ročníku objevili zpěvačka *Dee Dee Bridgewaterová* (USA), kytarista *Biréli Lagrène* (Francie) či bluesman, kytarista a varhaník *Lucky Peterson* (USA).

Bylo tedy nezbytné se na akci precizně připravit. Během tří dnů se na sedmi scénách uskutečnilo 27 koncertů. Junior Dixieland se představil šestkrát. O prvním dnu jazzového festivalu 4. července zahráli mariánskolázeňští v 11 hodin v Café du Commerce, poté ve 14 hodin v místní základní škole a v 19:30 v Café de Monseg'. Druhý festivalový den začal oficiálním zahájením a průvodem, kterého se účastnilo i několik hráčů souboru, kteří si troufli zahrát několik dixielandových hitů s profesionálními hudebníky. Ve 20:30 pak měla kapela koncert v Rue Barbe, v uzavřené ulici, kde stálo pódium. Během tohoto koncertu vznikla karikatura (Obrázek 13) celého souboru, která se později dostala na obálku prvního CD Junior Dixielandu. V neděli 6. července si dixieland zahrál i na jedné z hlavních scén *Les Tilleus*. V pravé poledne zahájil program, v němž později vystoupil *Lucky Peterson* ze Spojených států. Pro hráče to byla cenná zkušenost, neboť poprvé vystupovali na velkém, špičkově zařízeném a ozvučeném jevišti. „*Byl to pro ně trochu nezvyk, vždycky si prostor pro hraní připravujeme sami a zde byl zvukař na pódiu, který měl na starosti pouze odposlechy, další dva pak seděli dole. Nejvíce se to projevilo asi u bicích. Souprava, která tam stála, měla povolené blány, tak se ji Roman Nováček jal ladit. Přiběhl k němu technik a málem mu vynadal. Parametry bicích se totiž upravily u zvukařů a z reproduktorů šel perfektní zvuk,*“³¹ poznamenává kapelník v emailové korespondenci.

Všechny festivalové koncerty, které soubor odehrál, trvaly 90 minut a soubor byl na závěr festivalu pochválen ředitelem festivalu *Bernardem Dussautem*. Bedřich Smrčka doplňuje: „*Tam nám sdělil, že vlastně kvůli nám dával hlavu na špalek, tak jsme si oddychli, že jsme neudělali ostudu jak jemu, tak sobě.*“³²

4.2.5. *Wangen 2003, SRN*

Koncem července 2003 odjel dixieland spolu se Smyčcovým komorním souborem do jihoněmeckého města Wangen. Tam byl pozván nejprve smyčcový

31 Textová příloha č. 3

32 Textová příloha č. 3

soubor, ovšem po dobré zkušenosti z Holandska byl tentokrát přizván dixieland. Zájezd se uskutečnil na základě partnerství mariánskolázeňské Základní umělecké školy Fryderyka Chopina s tamní Jugendmusikschule. Soubor Evy Smrčkové odehrál koncert umělé hudby především klasicismu a romantismu. Společné vystoupení obou těles v rámci hudebního odpoledne pořádaného hudební školou shledlo na 150 diváků.

4.2.6. Propagační videonahrávka

Na začátku školního roku 2003/2004 byl pořízen nový videozáznam koncertu Junior Dixielandu. Propagační nahrávku vyrobilo reklamní studio Alwe Mariánské Lázně. Koncert se konal 15. září 2003 v Galerii Atrium hotelu Hvězda v Mariánských Lázních. Obsazení Dixielandu doznalo oproti soutěži základních uměleckých škol na jaře dvou změn. Odešel bubeník Roman Nováček a přibyl druhý banjista Jindřich Řezník. Na propagační videokazetě zpívá s kapelou Michaela Klepáčková.

Záznam čítá jedenáct skladeb v následujícím pořadí. *Washington and Lee* (traditional), *Royal Garden Blues* (Spencer Williams), *South* (Benny Montén), *Everybody Loves My Baby* (Spencer Williams, Jack Palmer), *When I Go to Torrent* (ruská lidová), *Down by the Riverside* (traditional), *Summertime* (George Gershwin), *Čechy krásné, Čechy mé* (Leopold Korbař), *Ice Cream* (Hank Johnson, Moll King), *Mood Indigo* (Duke Ellington), *Rent Party Blues* (Duke Ellington).

4.2.7. Natočení CD Junior Dixielandu

Na jaře 2004 probíhaly přípravy k natočení debutového CD mariánskolázeňského dixielandu. Kompakt byl nahrán přímo v prostorách hudební školy ve dnech 15., 16. a 22. května 2004. Hudební režii a mastering obstarali Ing. Petr Kouba a Mgr. Petr Čech. Na desce zaznívá 14 skladeb. *Washington and Lee* (traditional), *Cizinec na pobřeží* (Acker Bilk), *Riverside Blues* (King Oliver), *Ice Cream* (Hank Johnson, Moll King), *Zpěv žabího tenora* (Václav Trojan), *What a Wonderful World* (George David Weis, Bob Thiele), *Royal Garden Blues* (Spencer Williams), *Červené jablčko* (slovenská lidová), *Summertime* (George Gershwin), *When I Go to Torrent* (ruská

lidová), *Everybody Loves My Baby* (Spencer Williams, Jack Palmer), *The Chrysler Building* (Jim Parker), *Basin Street Blues* (Spencer Williams), *Ja – Da* (Bob Carleton).

Obsazení je shodné jako na propagační videokazetě ze září 2003. Kromě Michaely Klepáčkové (*Summertime*, *Basin Street Blues*) zpívá na desce i Petra Tuháčková (*What a Wonderful World*, *Ja – Da*), Martin Berdych (*Ice Cream*), Filip Hahn (*Everybody Loves My Baby*, *Ja – Da*), Vladimír Sahánek a dokonce i kapelník Bedřich Smrčka (oba *Ja – Da*).

První série kompaktu byla vyrobena pálením přímo v ZUŠ Fryderyka Chopina a čítala 100 ks. Po jejím vyprodání byla na podzim roku 2005 vyrobena lisováním další série, tentokrát v jednom pražském vydavatelství. Tato čítala 500 ks a byla vyprodána na podzim 2010. V současné době dixieland hledá způsob, jak natočit nové CD, na němž by se podílely obě kapely, tedy Junior Dixieland i Dixieland Planá.

4.2.8. Wangen 2004, SRN

V létě 2004 byl Junior dixieland opět společně se smyčcovým komorním souborem pozván do jihoněmeckého Wangenu. Odehrál zde několik koncertů. Více informací však chybí. Vztahy v kapele se zde však vyhrotily a následoval rozchod kapely.

4.3. Druhá generace Junior Dixielandu – úspěchy a zájezdy

4.3.1. Odchod pěti členů Junior Dixielandu

Koncert na nádvoří zámku na ostrově Mainau v Bodamském jezeru byl pro několik hráčů posledním. V září 2004 se na zkouškách Junior Dixielandu již neobjevovali *Martin Berdych*, *Jakub Ševčík*, *Jakub Folta*, *Vladimír Sahánek* a *Jiří Kodajek*.

Kapelník Smrčka vidí jeden z důvodů ve svém přístupu k hráčům. Vždy se totiž u hráčů snažil podnítit sebevědomí, aby zahodili ostych a trému, vystupovali suverénně. Zdá se mu, že v tomto případě došla jeho snaha do krajnosti. Hráč byli již

o pět let starší než na počátku, jenže styl vedení kapely byl stále stejný. Některým bylo nepříjemné dodržovat pravidla stanovená kapelníkem, některým vadil výběr skladeb a směřování dixielandu jim nebylo po chuti.

Jmenovaní si později založili vlastní kapelu, kterou nazvali *Jazz Jam Quartet* (Berdych, Folta, Sahánek, Kodajek). Obsazení kapely se různě doplňovalo, nejčastěji o kytaristu *Josefa Dolanského* a bubeníka *Romana Nováčka*. Vedoucí úlohu v souboru plnil *Martin Berdych*. Jádro repertoáru tvořily zpočátku skladby Junior Dixielandu, díky čemuž se hráči dostali s kapelníkem do pře, která trvala téměř rok.

Na uprázdněné hráčské posty nastoupili *Tomáš Hégr* (trumpeta), *Martin Zádranský* (klarinet, saxofon) jehož postupně zaučoval stávající člen Karel Srnka. Na postu bubeníka se střídali bratři *Ondřej* a *David Ryšánkovi* již rok. U banjistického pultu spolupracovali *Filip Hahn* a *Adéla Denková*. Obsazení doplňoval trumpetista *Zdeněk Nový*. Problémem se stal basový doprovod. Za *Vladimíra Sahánka* se nepodařilo najít dostatečnou náhradu. Kapelník se rozhodl vrátit se k původnímu nástroji – tubě. Brzy se mu podařilo přesvědčit vedení školy o zakoupení suzafonu. *Lukáš Konečný*, který se role suzafonisty ujal, vydržel v kapele pouze jeden rok, a tak se později kapelník rozhodl, že jeho úlohu převezme sám. Nějakou dobu trvalo, než si na nový způsob vedení a obsazení kapela zvykla. Junior Dixieland zaznamenal zásadní generační obměnu, z původního obsazení zbyli pouze banjista Hahn s klarinetistou Srnkou a trumpetista Nový, který byl služebně o rok mladší.

Tyto nové počátky byly pro některé starší hráče téměř frustrující. Trvalo téměř rok, než byl soubor schopen uskutečnit samostatný koncert. Zde však opět pozitivně zapůsobila možnost pravidelného účinkování v lázeňských domech a hotelích. Tato skutečnost byla pro žáky dobrou motivací k pilné práci. I když kapela nedosáhla úrovně, jakou měla před generační obměnou, odměnou za toto snažení byl pro ní zájezd, který se uskutečnil na sklonku léta roku 2006.

4.3.2. Austrálie 2006

Bedřich Smrčka připravil pro své svěřence zážitek v pravdě nevšední a dá se říci jedinečný. Díky velké obětavosti a cílevědomosti se mu podařil příslovečný husarský kousek. Zařídil totiž pro kapelu turné po několika australských městech. Kromě koncertů ve školách a krajských spolcích si mladí hudebníci zahráli na prestižním

australském jazzovém festivalu. Kapelník nejen zařídil koncerty, sehnal také dostatečné množství finančních prostředků, aby se zájezd vůbec mohl uskutečnit.

Před zájezdem se konalo několik intenzivních zkoušek a o posledním víkendu před odletem se ještě uskutečnily dva koncerty, 19. srpna 2006 v Tachově při Husitských slavnostech a 20. srpna v Mariánských Lázních na kolonádě. Nástrojové obsazení Junior Dixielandu bylo doplněno o raritní violinofon, na který hrála zpěvačka *Michaela Klepáčková*. Místo klarinetisty Zádranského, který po neshodách s kapelníkem svoji činnost v souboru ukončil, jel do Austrálie původní člen *Karel Srnka*. Další obsazení bylo následující. *Tomáš Hégr*, *Zdeněk Nový* (trubka), *Karel Bystřický* (pozoun), *bratři Ryšánkové* (bicí, valcha), *Filip Hahn*, *Adéla Denková* (banjo), *Bedřich Smrčka* (suzafon).

„Hlavní důvod naší návštěvy byl jazzový festival ve městě Wagga-Wagga. Jenže letět takovou dálku na 5 dní festivalu, to je skutečně hodně neekonomické. Oslovil jsem tedy krajanské spolky v Sydney a Canbeře, ty nám pomohly s organizací dalších koncertů. Také nám sehnaly ubytování,“³³ píše Smrčka na webu mariánskolázeňské hudební školy.

Prvním koncertem se Junior Dixieland publiku složeném především z českých a slovenských krajanů představil 26. srpna u příležitosti vepřových hodů. *„Na této akci nás navštívila také vedoucí redaktorka české redakce Radia SBS Sydney, paní Ika De Dytrych. Interview se všemi hráči, o které nás požádala, spolu s naší hudbou bylo odvysíláno o týden později.“³⁴*

O několik dnů později (přesné datum zdroj neuvádí) vystoupila skupina v prostorách Československého Country Clubu Sydney. *„Zde jsme byli přijati více než srdečně, i když jsme zde strávili pouze jedno odpoledne v souvislosti s naším koncertem.“³⁵*

Po týdenním Sydneyjském pobytu se kapela přesunula do těsného sousedství

33 Australský zájezd Juniordixielandu. *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2006, 18.11.2006 [cit. 2012-05-15]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/57-australskzejzd-juniordixielandu>

34 Australský zájezd Juniordixielandu. *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2006, 18.11.2006 [cit. 2012-05-15]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/57-australskzejzd-juniordixielandu>

35 Australský zájezd Juniordixielandu. *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2006, 18.11.2006 [cit. 2012-05-15]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/57-australskzejzd-juniordixielandu>

australského hlavního města Canberra, kde ve městě Queenbeyan odehrála koncert v klubu Beseda. „*Pro krajany jsme měli připravený speciální repertoár – skladby J. Ježka, české písně apod.*“³⁶ V Canbeře kapela vystoupila v místní soukromé základní škole s výchovným koncertem. Ten se konal v dokonale vybavené aule pro cca 200 dětí. Ovšem jejich pozornost se hráčům nepodařila udržet, a tak byl koncert ukončen po přibližně třičtvrtěhodině.

„*V Canbeře jsme se moc nezdrželi, protože v nedalekém (100km) podhorském městečku Cooma a jeho okolí nás čekaly koncerty pro základní školy, které nám zprostředkovala jedna Češka – bývalá violoncellistka z Karlových Varů.*“³⁷

Ve městě Cooma se tedy uskutečnily dva dopolední koncerty pro místní školy a jeden večerní pro veřejnost. Všechny tři v tradičním Commercial Clubu.

„*Jeden z koncertů byl hned vedle (150 km) ve městě Jindabyne. Zde nás zavedli do knihovny, místa našeho koncertu. Mě bylo jasné, že mezi regály s knížkami nemůžeme hrát. Židle pro posluchače tam také nebyly. Avšak všechny regály byly na kolečkách a než jsme se připravili, byly všechny knihy odvezeny na stranu. Hned začali přicházet žáci a bez řečí si posedali vedle sebe v tureckém sedu tak, že první řada seděla 2metry před námi. Já jsem vzal zpod stolu suzafon, který asi nikdy neviděli a všech 300 dětí vydechlo překvapením jůůůů. Než jim naše tlumočnice stačila říci, aby se nestyděli a zatleskali v průběhu skladby, když se jim něco bude líbit, už vše dělali spontánně včetně nejstarších studentů, kteří vzadu tancovali. Měli jsme trochu problém ukončit náš koncert, protože musel následovat jeden přídavek za druhým. Dokonce si pamatovali skladby, které chtěli přidávat. Byl to krásný zážitek. Později jeden z našich muzikantů prohlásil o tomto koncertě, že byl nejhezčí koncert v dějinách Junior Dixielandu.*“³⁸

O druhém zářijovém víkendu se konal Wagga-Wagga Jazz Festival. Junior Dixieland byl jediným zahraničním hostem nejen dvanáctého ročníku, ale i v celé

36 Australský zájezd Juniordixielandu. Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně [online]. 2006, 18.11.2006 [cit. 2012-05-15]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/57-australskjezd-juniordixielandu>

37 Australský zájezd Juniordixielandu. Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně [online]. 2006, 18.11.2006 [cit. 2012-05-15]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/57-australskjezd-juniordixielandu>

38 Australský zájezd Juniordixielandu. Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně [online]. 2006, 18.11.2006 [cit. 2012-05-15]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/57-australskjezd-juniordixielandu>

historii festivalu. Festival nabídl bohatý program, na devíti scénách se představilo na sedmdesát kapel a orchestrů. Organizátoři zvali na festival plakátem, na němž byl mariánskolázeňský soubor uveden vedle dalších tří „headlinerů“. Z celkem šesti festivalových koncertů Junior Dixielandu se hned tři uskutečnily o pátečním večeru. Dlužno podotknout, že mariánskolázeňští vystupovali pouze na velkých pódíích s kompletním ozvučením a veškerým hráčským komfortem. Koncerty se konaly ve velkokapacitních stanech, kam se nashromáždilo až 500 posluchačů a v koncertním sále místního Commercial Clubu s kapacitou 300 míst.

Dixieland se zúčastnil i jazzového průvodu, kde měli muzikanti možnost porovnat jak zvuk jednotlivých kapel, tak jejich nástrojové vybavení a věk jejich hráčů. Junior Dixieland byl opět nejmladším účastníkem akce. Neznamenal to však, že by o koncerty soubory nebyl zájem. Členové souboru byli nejednou překvapeni, když je na ulici oslovovali kolemjdoucí a děkovali jim za skvělá vystoupení.

K úspěchu festivalových koncertů jednoznačně přispěl i fakt, že se jednalo o závěr turné a kapela byla po několika týdnech koncertování dostatečně sehraná.

„Na závěr musím dodat, že nás velmi potěšil zájem české ambasády, kulturní atašé Adam Piňos přišel na náš koncert i na výchovný koncert do školy a byl velmi spokojen. Jeho zájem nebyl jen ze slušnosti. V den přiletu mi volal osobně z Austrálie domů do Mariánských Lázní, jestli jsme dorazili v pořádku a děkoval nám za reprezentaci,“³⁹ poznamenává Bedřich Smrčka.

4.3.3. Hamburk 2007, SRN

Školní rok 2006/2007 zakončil Junior Dixieland opět zahraničním zájezdem. Cílem byl severoněmecký přístav Hamburk a okolí. Webová stránka mariánskolázeňské hudební školy o zájezdu informuje stručně. Během zájezdu bylo v plánu uskutečnění 4 koncertů. Travemünde je přímořské letoviště u Lübecku. Koncert na pobřežní kolonádě v rámci příprav Festivalu kolonádní hudby se uskutečnil 17. července. Druhý koncert se konal u příležitosti Letních slavností města Hamburk na Gerhart Hauptmann-Platz o dva dny později. Pod hlavičkou

39 Australský zájezd Juniordixielandu. Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně [online]. 2006, 18.11.2006 [cit. 2012-05-15]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/57-australskijezd-juniordixielandu>

slavností proběhlo i další vystoupení, tentokrát na Rathaus-Markt 20. července. Neplánovaný koncert připravili hudebníci pro hotelové hosty v místě svého ubytování následující den v Geesthachtu. Pátým vystoupením pak bylo 22. července v rámci tradičních nedělních matiné v překrásném historickém sále kulturního domu v Schoppenstedtu.

4.3.4. USA 2008

V roce 2008 připravil kapelník pro své svěřence další nevšední zájezd, tentokrát do Spojených států Amerických. (Obrázek 15) Hlavním cílem zájezdu bylo město Chicago, které ve vývoji jazzové hudby hraje významnou roli.

„Marjorie Sladek Stueckemann je hlavní představitelkou Spolku přátel českého hřbitova.“⁴⁰ Právě v prostorách tohoto rozlehlého hřbitova se 3. srpna 2008 konal Český národní výroční piknik, na němž hrál mariánskolázeňský dixieland. „Na velkém prostranství jsme měli připravené pódium i bicí soupravou a kompletním ozvučením.“

„Hlavní koncert našeho zájezdu byl hned následující den. Vystoupení se konalo v moderním divadelním sále Metropolis Arts Centra v Arlingtonu. Před začátkem se s námi přišla přivítat starostka této městské části. Sál byl plně obsazen, zvukaři i osvětlovači odvedli profesionální práci. Atmosféra tohoto koncertu se úžasně vystupňovala, celá kapela se odvázala nejen hudebně a publikum bylo spontánní. Asi největší úspěch měla skladba Zpěv žabiho tenora a nástroj violinofon který jsme měli také s sebou. Nyní mi přišel dopis od Honorárního Konzula České Republiky George Drosta, který píše o úspěšnosti tohoto koncertu a ohlasu u amerického publika.“⁴¹

Po těchto dvou akcích následovalo několik dnů volna. *„Piknik moravských Spolků byl pro nás dalším místem našeho koncertu. Odehrával se v parku na pronajatém piknikovém místě. Zde se mluvilo z cca 90% jen česky. Tento koncert jsme připravili hlavně z písní a skladeb českých autorů. Některé Americké písně jsme*

40 SMRČKA, Bedřich. Junior Dixieland – tentokrát v USA. In: Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně [online]. 2009 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/298-junior-dixieland-tentokrat-v-usa>

41 SMRČKA, Bedřich. Junior Dixieland – tentokrát v USA. In: Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně [online]. 2009 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/298-junior-dixieland-tentokrat-v-usa>

*zpívali také česky. Jestli lze hodnotit kladný ohlas publika podle zájmu o naše CD, tak byl veliký. To také potvrdil reportér Czech Radio in Chicago Jerry Jirak v pořadu, který s námi natočil a odvysílal dne 10. srpna 2008 v 10hodin dopoledne.*⁴²

Následovalo několik dnů volna. Soubor strávil 5 dnů v pronajaté chatě u Michiganského jezera a navštívil Niagarské vodopády.

*„Náš poslední koncert se konal u příležitosti pouti katolického svátku Nanebevzetí Panny Marie. Slavnost se přádala u katolického kostela Panny Marie Svatohorské, ve čtvrti Cicero.*⁴³ *Z původně ryze české oblasti se postupem času stala čtvrť mexická.*

Bedřich Smrčka k atmosféře této pouti píše: *„Na náš koncert jsme přijeli až odpoledne, kdy už program poutě již probíhal. Ještě jsme shlédli mexické tance, například tanec dívek s nádobami na hlavě. Vše se odehrávalo před nazdobenou Panenkou Marií, oblečenou do žlutobílých šatů. Potom jako překvapení jsme přišli na řadu my, Junior Dixieland. Pro některé to nebylo jen překvapení, ale přímo šok. Nevěděli, co si mají myslet. Lidé čekající na speciality mexické kuchyně zanechali fronty na jídlo a šli nás okukovat. (Nutno podotknout, že Mexičané v USA jsou velmi chudí a žijí si poklidným životem své komunity a nezajímají se příliš o okolní svět). Jejich slavnost se úplně zastavila do doby, kdy si vzala jedna jejich představitelka mikrofon a řekla: „Je to jiná kultura, jiná hudba než jsme zvyklí, ale nemáme všichni jedno nebe?“ V tu chvíli roztály ledy, povolilo napětí a byli jsme jejich.*

*Celý zbytek koncertu již probíhal v příjemné atmosféře. Ještě jedenkrát všichni úplně ztichli, když jsme pro nejmenší posluchače hráli skladbu Zpěv žabího tenora. Nadšení nebralo konce.*⁴⁴

Kapelník zájezd hodnotí pozitivně. *„Jsem moc rád, že Junior Dixieland mohl uskutečnit tuto cestu. Je to skvělá parta muzikantů, kteří udělali na sobě moc práce.*

42 SMRČKA, Bedřich. Junior Dixieland v USA - část třetí. In: Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně [online]. 2009 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/300-junior-dixieland-vnusa-ast-teti>

43 SMRČKA, Bedřich. Junior Dixieland v USA - závěr. In: Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně [online]. 2009 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/303-junior-dixieland-vnusa-zavr>

44 SMRČKA, Bedřich. Junior Dixieland v USA - závěr. In: Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně [online]. 2009 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/303-junior-dixieland-vnusa-zavr>

*Při tomto zájezdu vyrostli nejen hudebně ale i osobnostně.*⁴⁵

4.3.5. Senát PČR a Weiden, SRN, 2009

Dne 11. června 2009 měl Junior Dixieland koncert v rámci 4. ročníku kulturního léta v Senátu. „*Na tuto prestižní akci nás pozval senátor parlamentu PhDr. Pavel Čáslava, který měl také patronaci nad tímto koncertem.*“⁴⁶

V partnerském městě Mariánských Lázní Weidenu se konají v letních měsících koncerty v městském parku. Na těchto koncertech se představují také sobory mariánskélázeňské ZUŠ. V roce 2009 byla série koncertů zahájena v neděli 14. června vystoupením Dechového orchestru mladých s mažoretkami. Ředitel školy, Mgr. Petr Čech na webu Základní umělecké školy Fryderyka Chopina Mariánské Lázně doplňuje: „*Dalším z našich souborů, který se ve Weidenu představil, byl Junior Dixieland. Ten vystoupil ve středu 17. června od 19 hodin. Na zahájení v neděli promluvil starosta města Weiden. Návštěva obou koncertů byla skvělá, v neděli se jednalo o stovky posluchačů. V neděli i ve středu přálo účinkujícím i posluchačům počasí, které umocnilo příjemný zážitek z obou koncertů.*“⁴⁷

4.3.6. Bydgoszcz, Polsko, 2009

Junior Dixieland se zúčastnil soutěže a přehlídky Festivalu BIM (Bydgoszczkie Impresje Muzyczne) v polské Bydgoszci. „*Dvaatřicátý ročník této soutěže a festivalu se vyznačoval kromě vysoké úrovně také rozmanitostí zahraničních účastníků a žánrů. Vedle velkého zastoupení folklorních souborů zde nechyběla vážná, jazzová a*

45 SMRČKA, Bedřich. Junior Dixieland v USA - závěr. In: Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně [online]. 2009 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/303-junior-dixieland-vnusa-zavr>

46 SMRČKA, Bedřich. Koncert v zahradě Senátu. In: Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně [online]. 2009 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/315-koncert-v-zahrad-senatu>

47 ČECH, Petr. Letní koncerty ve Weidenu. In: Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně [online]. 2009 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/319-letni-koncerty-ve-weidenu>

rocková hudba.⁴⁸ Z celkem čtyřiaadvaceti soutěžících souborů ze čtrnácti států světa byly nejatraktivnějšími ty z nejbližších zemí, například z Číny nebo Singapuru. „Každý soubor měl za povinnost hrát také skladbu polského autora.

*Singapurský 36 členný soubor, který vyhrál celou soutěž, měl v programu úpravu polské národní písně Šla děvečka. Čínský soubor měl v repertoáru píseň o kukačce, zpíval dokonce polsky. Bohužel Poláci rozuměli z celé písně pouze KU – KU.*⁴⁹

Junior Dixieland se také zúčastnil soutěžní části festivalu. Soubor „měl v soutěžním repertoáru ústřední melodii z filmu Vabank. Tento film je v Polsku velmi znám a skladba měla velký úspěch. I toto byl pravděpodobně důvod, proč byl náš dixieland oceněn cenou Polského rádia. Atmosféra celého festivalu a soutěže a všech našich 4 koncertů byla úžasná,⁵⁰“ dodává článek na webu ZUŠ Mar. Lázně.

4.3.7. Wangen, SRN, 2009

V týdnu 23. – 29. července se uskutečnil již třetí společný zájezd Junior Dixielandu a Komorního smyčcového souboru pod vedením Mgr. Evy Smrčkové do Německa. S Jugendmusikschule z Wangenu im Allgäu má mariánskolázeňská hudební škola dlouholetou spolupráci. Letošní výměnná akce začala v květnu, kdy do Mariánských Lázní přijely tři německé soubory, které měly koncerty na kolonádě a v Bečově nad Teplou. „Naše soubory byly pozvány do Wangenu na místní tradiční Kinderfest. Do těchto oslav jsme se zapojili koncertováním i účastí ve festivalovém slavnostním průvodu a při sportovních kláních. Celkem se uskutečnila 4 koncertní vystoupení – kromě Wangenu také v Lindau a v rakouském Bregenz.“⁵¹

48 SMRČKOVÁ, Eva. Junior Dixieland 29.6 – 4.7.2007 na soutěži v Polsku. In: *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2009 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/323-junior-dixieland-296-472007-na-souti-v-polsku>

49 SMRČKOVÁ, Eva. Junior Dixieland 29.6 – 4.7.2007 na soutěži v Polsku. In: *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2009 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/323-junior-dixieland-296-472007-na-souti-v-polsku>

50 SMRČKOVÁ, Eva. Junior Dixieland 29.6 – 4.7.2007 na soutěži v Polsku. In: *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2009 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/323-junior-dixieland-296-472007-na-souti-v-polsku>

51 SMRČKOVÁ, Eva. Junior Dixieland a Komorní smyčcový soubor ve Wangenu. In: *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2009 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/324-junior-dixieland-a-komorni-smycovy-soubor-ve-wangenu>

4.3.8. Austrálie 2010

Kapelník Bedřich Smrčka zorganizoval druhé australské turné Junior Dixielandu v srpnu 2010. Po příletu do Sydney 6. srpna následoval týdenní pobyt v tomto městě a dva koncerty.

„Naše první dva koncerty byly pro Czech and Slovak School of Sydney a koncert pro krajany v Československém Country Clubu v Sydney. Program koncertů byl přizpůsoben posluchačům. Mimo jiné jsme hráli skladby Jaroslava Ježka, Ivana Mládka, Václava Trojana (Zpěv žabiho tenora), píseň Čechy krásné Čechy mé v jazzové úpravě. Na každém z našich dvanácti koncertů jsme zahráli neoficiální hymnu Austrálie – Waltzing Matylda. Vše se velmi líbilo, ale tyto skladby, které běžně nehráváme, měly největší úspěch.“⁵²

Hlavním cílem mariánskolázeňského souboru bylo město Dubbo, dějiště jazzového festivalu.

Hned druhý den po příjezdu „jsme byli pozváni do místního rozhlasového studia BBC. Úkol, který jsme měli, byl jasný. Zajímavou formou představit sebe jako jediného zahraničního účastníka a udělat dobrou reklamu festivalu. Na úvod jsme zahráli slovenskou lidovou píseň „Červené jablčko“ (samozřejmě v jazzovém kabátě). Potom byl naživo rozhovor o nás, kterého se bez jakékoli přípravy ujal Ondra (Ryšánek, toho času již trumpetista – pozn. autora) a na závěr jsme zahráli pro Australany oblíbenou skladbu Waltzing Matylda.“⁵³

Samotné účinkování na festivalových koncertech (Obrázek 16) bylo velmi úspěšné, jak je cítit z kapelníkových slov. *„Festival se konal ve velkém kulturním domě, kde se hrálo najednou na sedmi pódíích. Posluchači volně mohli přecházet. Náš Junior Dixieland ZUŠ měl v plánu během tří dnů pět koncertů. (nakonec jsme ještě jeden museli přidat, takže šest). Vždy jsme hráli jako jediná kapela na stejném pódiu. Na začátku prvního koncertu nás čekalo jen několik posluchačů, jak jsme*

52 SMRČKA, Bedřich. Měsíc Dixielandu u obratníku Kozoroha. In: Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně [online]. 2010 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/402-msic-dixielandu-u-obratniku-kozoroha>

53 SMRČKA, Bedřich. Dixieland v Austrálii. In: Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně [online]. 2010 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/403-dixieland-v-australii->

začali hrát, postupně se hlediště naplňovalo. Na druhém koncertu na nás čekala již polovina obsazeného sálu. Od třetího koncertu jsme měli plno již od začátku a lidé postupně přicházeli a stáli kolem dokola. Publikum bylo jazzově velmi vzdělané. Jeden z ukazatelů byl, že si s námi zpívali všechny skladby (pokud jsme zrovna nezpívali česky). Čeština se jim také líbila. Z festivalu máme velmi dobrý pocit, důvodů pro to máme hned několik. Po koncertech za námi chodili lidé a vyptávali se na nás, na nástroje, repertoár a vše chválili. Byl také velký zájem o naše CD. Poslední koncert jsme začali asi o 15 minut dříve (již jsme byli připraveni a posluchači také). Potom jsme nějak neuhlídali včasné zakončení koncertu, (atmosféra byla nepopsatelná), tak přišel organizátor nám poděkovat. Všichni lidé začali tleskat a stoupli si. Museli jsme ještě 3 skladby přidat. Byl to úžasný závěr festivalu.⁵⁴

Od pořadatelů festivalu dostali hráči trička. Každý na něm má své jméno, logo festivalu a na zádech nápis JUNIOR DIXIELAND BAND, CZECH REPUBLIC, AUSTRALIAN TOUR 2010.

Další zastávkou turné bylo město Brisbane. Zde byly domluveny koncerty v jazzovém klubu a pro krajany. Dvouapůlhodinová koncert kapela zvládla, jenže sál byl poloprázdný. V den konání koncertu se totiž konaly volby, při nichž je v Austrálii povinná účast.

„Pozvánka na náš koncert pro krajany v Československém Country klubu proběhla v Českém rádiu a v českých Krajaňských listech.“⁵⁵ Pro tento typ publika soubor nevystupoval poprvé, a tak zařadil osvědčený program, v němž převažovaly skladby českých autorů od J. Ježka přes I. Trojana až po I. Mládka. „Po koncertě, který se velmi líbil, si nás posluchači rozebrali a se všemi si povídali.“⁵⁶

Rozsáhlý článek zakončuje Bedřich Smrčka srdečným poděkováním, ze kterého

54 SMRČKA, Bedřich. Dixieland v Austrálii. In: *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2010 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/403-dixieland-v-australii->

55 SMRČKA, Bedřich. Junior Dixieland v Austrálii - 6. a 7. část. In: *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2010 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/408-junior-dixieland-v-australii-6-a-7-ast>

56 SMRČKA, Bedřich. Junior Dixieland v Austrálii - 6. a 7. část. In: *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2010 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/408-junior-dixieland-v-australii-6-a-7-ast>

se dovídáme aktuální složení Junior Dixielandu Základní umělecké školy Fryderyka Chopina Mariánské Lázně. „Celý zájezd se velmi povedl a jistě se stal pro všechny zúčastněné obrovským životním zážitkem. Junior Dixieland je příjemná parta dobrých lidí a muzikantů a já jsem velmi rád, že jsem tento zájezd s nimi mohl absolvovat. Co by byl kapitán bez námořníků? Proto mi dovolu, abych mohl touto cestou poděkovat těm, kteří se o tuto nevšední akci zasloužili nejvíce: mé ženě Evě, která s námi jela jako pedagogický doprovod a pomohla mi nést obrovské břímě odpovědnosti, muzikantům: Vojtěch Pták – trombon, Tomáš Hégr – trubka, Ondřej Ryšánek – trubka, Štěpánka Kolářová – trubka, Jakub Douša – klarinet a tenor. sax, Tomáš Srb – banjo, David Ryšánek – bicí a zpěv, Anastázie Vithová - zpěv a violinofo. S vděkem vzpomínám na bývalého ředitele ZUŠ Josefa Hurtíka, který byl u zrodu našich velkých zájezdů, ale hlavní poděkování patří dnešnímu vedení naší školy v čele s panem ředitelem Mgr. Petrem Čechem.“⁵⁷

57 SMRČKA, Bedřich. Junior Dixieland v Austrálii - závěr. In: *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2010 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/411-junior-dixieland-v-australii-zavr>

5. Práce v souboru

Pro účely této kapitoly byl požádán ředitel Základní umělecké školy Fryderyka Chopina Mariánské Lázně Mgr. Petr Čech, aby odpověděl na několik otázek týkajících se působení Junior Dixielandu na místní hudební škole. Odpovědi na pisatelem položené otázky zaslal prostřednictvím elektronické pošty.⁵⁸ Dále je zde čerpáno z rozhovoru s kapelníkem Bedřichem Smrčkou, který vznikl postupně.⁵⁹ Kapelník byl žádán, aby se vyjádřil ke konkrétním otázkám, které vyvstaly v průběhu psaní bakalářské práce. Jejich celkový soupis tvoří přílohy rozhovor. V závěru je otisknut přepis vyjádření členů Dixielandu Planá z pořadu *Bez Limitu*, neboť to byl jediný informační zdroj o náladě hráčů v době, kdy byla tato kapela ještě jakožto mládežnický soubor na vysoké úrovni.

Junior Dixieland mohl být založen díky bývalému řediteli školy Josefu Hurtíkovi, který na škole do roku 1996 vedl *Junior Big Band*. Byl tedy nakloněn myšlence, aby se pod střechu školy opět vrátila výuka jazzové hudby. Soubor pod vedením Bedřicha Smrčky ovšem není jediným žánrově orientovaným souborem mariánskolázeňské hudební školy. Tak jako v ostatních souborech je žádoucí, aby žák jednotlivé party prostudoval se svým pedagogem. Většinu hráčů si kapelník připravuje sám, neboť působí jako učitel žesťových nástrojů. Nebrání se však konzultacím s kolegy z jiných oddělení, např. strunného (banjo, kontrabas). Ovšem vštěpování specifických hudebně výrazových prostředků, jako frázování, rytmus a podobně jsou čistě v rukou Bedřicha Smrčky.

Poptávka po vystoupeních kapely je nemalá, neboť se tato hudba hodí k celé řadě akcí. Junior Dixieland tedy má možnost častých koncertů. Tento fakt pozitivně přispívá k vývoji mladých hráčů, neboť tak snadno získávají zkušenosti, které jsou v muzikantském životě neocenitelné.

Zájem žáků i rodičů o členství v souboru je dostatečný. V tomto specifickém oboru je zapotřebí, aby se žáci v kapele udrželi co nejdéle. Počet skladeb v repertoáru je na poměry mládežnických souborů značný a na hráče jsou kladeny zcela jiné nároky (zmíněné frázování, výraz, hráčská suverenita apod.).

58 Textová příloha č. 2
59 Textová příloha č. 3

5.1. Práce v souboru očima kapelníka

O práci v kapele a způsobu vedení mládežnického dixielandu se Bedřich Smrčka vyjádřil e-mailovém rozhovoru. Dále je v této kapitole použit materiál z hudebního magazínu České televize a MAX TV & FILM PRODUCTON „Bez Limitu“, 11. část, scénář a režie: Jan Mudra.

Jak zaznívalo mnohokrát i na zkouškách obou kapel, kapelník vždy prosazoval heslo *muzika a parta*. Aby mohla vznikat dobrá hudba, je zapotřebí, aby v kapele bylo příjemné klima. Bedřich Smrčka proto tvrdí, že kdyby mu do souboru přišel hráč, který by sice dovedl zahrát výborně, muzikantsky by kapelu táhl, ale od jeho osoby by vznikaly mezi hráči rozbroje či nesnášenlivost, kdyby rozkládal partu, neváhal by ho z kapely vyloučit.

Kapelník v hudebním magazínu vzpomíná na počátky dixielandu. „*Začal jsem s úmyslem, že bychom jenom vystoupili s pár dětmi. Dostal jsem noty, Scotta Joplina pro dvě trumpety, a tak jsme si to udělali na večírek na místní hudební škole, když jsme tam tenkrát byli. A klukům se to strašně líbilo a říkali: Ještě něco, pane učiteli.*“⁶⁰

Ke způsobu práce s mladými muzikanty říká: „*Určitě jsou všude talentované děti, ale jde o to si vybrat a podchytit je. Protože děti, když jazz neznají, neví, co to obnáší, tak vlastně ani neví, jestli se jim to bude líbit. Takže jde o to, jim to podat a potom to z nich dostat.*“⁶¹

Přijdou nějací žáci a mým úkolem je, ne je přemluvit, ale podat jim ten jazz a tu muziku jim přiblížit tak, aby je to chytlo za srdce. A jakmile se tohleto nestane, tak potom přijdou jednou, dvakrát a už potom nechodí. Ale vždycky jsem říkal, že dixieland, chození ke mně, by mělo být za odměnu. Ne za trest.“⁶²

Dokument vznikl na podzim 1999, tedy v době, kdy již Bedřich Smrčka započal vést mladý Junior Dixieland v Mariánských Lázních. „*Tady pravidelně zkouší přípravka dixielandu, takže až ten velký dixieland jednou skončí – z věkových důvodů – tak doufám, že tady bude pořádný nástupce.*“⁶³

Dále je v materiálu Jana Mudry zmíněn úspěch v ústředním kole soutěže soutěže

60 MUDRA, Jan. MAX TV FILM, s. r. o. Bez limitu: 11. část [VHS]. 1999 [cit. 15.5.2012].

61 MUDRA, Jan. MAX TV FILM, s. r. o. Bez limitu: 11. část [VHS]. 1999 [cit. 15.5.2012].

62 MUDRA, Jan. MAX TV FILM, s. r. o. Bez limitu: 11. část [VHS]. 1999 [cit. 15.5.2012].

63 MUDRA, Jan. MAX TV FILM, s. r. o. Bez limitu: 11. část [VHS]. 1999 [cit. 15.5.2012].

základních uměleckých škol. „*Atmosféra tam byla úžasná, konkurence taky. Ale když kluci hráli přímo ty soutěžní skladby, tak – v dixielandu se samozřejmě neditiguje – tak já jsem stál naproti na balkóně, stranou a oni na mě viděli všichni a říkali, jak je to ze mě cítit, jak tím žiju. V tu chvíli mně nešlo o to, aby dostali první cenu, protože vždycky může být někdo lepší, ale aby podali ten nejlepší výkon, jaký mohli podat, a to se podařilo, takže i ta cena byla.*“⁶⁴

Neboť v době natáčení pořadu byli již členové souboru většinou na středních školách, následuje výhled do budoucnosti. „*Ted'ka nás samozřejmě čeká cédéčko, druhé v pořadí, rádi bychom nějaký zájezd, ale každý rok si říkám, jestli v září se ještě sejdem. Už je to několik let, vždycky jsme se sešli k mé velké radosti. V okamžiku, jak jeden člověk nepřijde nebo nebude moci přijít, tak musíme, dá se říci, od začátku.*“⁶⁵

Dále se kapelník vyjadřuje o aranžích a improvizaci. „*Samozřejmě, aby kapela šlapala dobře, tak ji musí někdo vést. Musí mít notový materiál který je velký problém. Když bychom hráli dechovku, klasiku, cokoliv, tak za peníze je dneska možné všechno, kromě teda not na dixieland, protože dospěláci všechno většinou hrají z paměti. Takže já jim musím ty sólička přizpůsobit nebo udělat.*“⁶⁶

V rozhovoru s pisatelem Smrčka informaci o aranžích komentoval. Při rozhodování o způsobu prezentování sóla stál před otázkou, zda nechat mladé hráče plně improvizovat nebo jim sóla vypsát do not. V úvahu připadaly obě možnosti. Diskutoval o nich s kolegy z hudební školy, s kapelníky i s profesionálními muzikanty. Rozhodl se sóla vypisovat, neboť hra sólových chorusů vyžaduje značnou muzikantskou vyspělost, povědomí o hudební teorii a v neposlední řadě značný hudební cit. Hlavním důvodem je podle kapelníka posluchač. Laik málokdy ocení sólo, které sice pochází z hráčovy hlavy, ale pro posluchače příliš zajímavé není. Nicméně nechává volný prostor fantazii jednotlivých hráčů, jak sólo pojmu po výrazové, dynamické stránce, nebrání se ani melodickým změnám.

„*Baví mě to kvůli těm dětem, protože když člověk vidí, že oni přijdou a umí zahrát stupnice, umí zahrát rytmus, ale neví vůbec nic o frázování, člověk jim to trochu přiblíží a oni potom přijdou z domova a naučí se třeba i něco navíc i třeba něco špatně, když člověk vidí, jak jsou zapálení pro tu muziku, tak tohle mi nemůže*

64 MUDRA, Jan. MAX TV FILM, s. r. o. Bez limitu: 11. část [VHS]. 1999 [cit. 15.5.2012].

65 MUDRA, Jan. MAX TV FILM, s. r. o. Bez limitu: 11. část [VHS]. 1999 [cit. 15.5.2012].

66 MUDRA, Jan. MAX TV FILM, s. r. o. Bez limitu: 11. část [VHS]. 1999 [cit. 15.5.2012].

5.2. Kapela z pohledu hráčů

Jako informační zdroj pro tuto podkapitulu posloužil dotazník, který pisatel předložil k vyplnění současným členům mariánskolázeňského Junior Dixielandu a Dixielandu Planá. Stejně tak byl podobný dotazník nabídnut k vyplnění bývalým členům obou těles, které se podařilo kontaktovat. Odpovědi dorazily pouze od *Martina Berdycha* a *Karla Srnky* (oba Junior Dixieland). Za relevantní je možno považovat i dotazník *Jakuba Ševčíka*, který je členem Dixielandu Planá a zároveň bývalým členem Junior Dixielandu. I přes malý počet respondentů, je možno nahlédnout na práci i přístup hráčů, neboť se odpovědi v zásadních momentech podobaly a shodují se i se zážitky pisatele, jež je aktivním hráčem plánského a bývalým hráčem mariánskolázeňského souboru. Celkový počet odevzdaných otazníků je 14.

Jako doplnění této podkapitoly slouží přepis vyjádření hráčů Dixielandu Planá z TV pořadu Jana Mudry *Bez limitu* z roku 1999. Odpovědi jsou do jisté míry ovlivněné natáčením, ovšem podkreslují atmosféru v době, kdy byl soubor na vrcholu své práce po vítězství v národní soutěži a před vydáním 2. kompaktního disku.

5.2.1. Dotazník

Dotazník byl neanonymní, s důrazem na evaluaci a autoevaluaci. Z devíti otázek bylo 8 otevřených a jedna polouzavřená.

Otázky zjišťující technické údaje byly položeny 2: *Od kdy hraji v dixielandu? Jak jsem se dostal/a do souboru?* Evaluační otázky: *Proč zde hraji? Čeho si na členství vážím? Co mi vadí?* Dále byla zařazena otázka, která zjišťovala další hudební praxi dotazovaného. Na ni navazovaly 2 autoevaluační otázky: *Čím se hraní v dixielandu liší od hraní v jiných souborech / od sólového hraní? Jak mi hraní v dixielandu pomáhá ve zdokonalování hry na nástroj.* Cílem tohoto pořadí bylo, aby si dotazovaný na základě výpisu svých dalších hudebních aktivit uvědomil jejich odlišnosti, případně podobnosti. Závěrečná otázka byla polouzavřená a zjišťovala cíle

67 MUDRA, Jan. MAX TV FILM, s. r. o. *Bez limitu: 11. část* [VHS]. 1999 [cit. 15.5.2012].

jednotlivých hráčů: *Čeho bych chtěl/a v hudbě dosáhnout?* a) *ukončení obou cyklů ZUŠ* b) *vystudovat konzervatoř, popř. akademii, žít se hudbou profesionálně* c) *hrát veřejně na amatérské, popř. poloprofesionální úrovni* d) *hudbě se dále nevěnovat* e) *jiné: (popiš)*

Dotazníky byly cíleny na současné a bývalé hráče, otázky se lišily pouze v gramatickém čase. Pro jejich vyhodnocení však není potřeba je takto dělit. Dle odpovědí na otázku „*Čeho bych chtěl/a v hudbě dosáhnout?*“, resp. „*Jaké bylo mé další hudební vzdělání / praxe?*“ bylo zvoleno rozdělení na aktivní (odpověď b) a c)) a neaktivní muzikanty (odpověď a) a d)). U této polouzavřené otázky zvolil možnost e) jiný cíl pouze jeden současný člen, a to: *Občas si ještě s dixielandem zahrát.*

Dalším kritériem pro vyhodnocení byla délka působení v souboru v závislosti na věku a počtu absolvovaných vystoupení (a tím pádem míra zkušeností s provozem kapely). To bylo rozhodující zejména pro vyhodnocení evaluačních a autoevaluačních otázek. Pokud se dotazovateli dostalo odpovědi na některou z těchto otázek od nejmladších členů souboru, byly to odpovědi typu: „*Vážím si kapelníka*“, „*Naučil jsem se hodně skladeb*“, „*Vadí mi dlouhé zkoušky*“ apod. Malá pozornost byla tedy věnována hráčům, navštěvující zkoušky kapely méně než rok.

Na otázku *Jak jsem se dostal do souboru?* Odpověděla většina dotazovaných stejně: *buďto byli žáky Bedřicha Smrčky, nebo mu byli doporučeni učiteli hlavních oborů.*

Odpovědi na evaluační otázky se napříč věkovému i zkušenostnímu rozdělení víceméně shodují. Na otázku *Proč zde hraji?* a *Čeho si na členství vážím?* odpověděla většina dotazovaných v duchu *baví mě to, mám rád jazzovou hudbu, je tu dobrý kolektiv.* Několikrát zazněl i pragmatický důvod *zahraniční zájezdy.* Na otázku *Co mi vadí?* panuje mezi respondenty výrazná shoda: *Přístup kapelníka.* V konkrétnějších odpovědích zaznívá: *nekoncepčnost vedení, výběr skladeb na koncertech, výběr některých skladeb v repertoáru, kapelník nenaslouchá připomínkám.* Z jiného oboru se sešly pouze 2 odpovědi: *nedochvilnost na zkouškách, osobní antipatie s jiným členem.*

Na autoevaluační otázky odpovídali respondenti podle zkušeností rozdílně. U hráčů, kteří v žádném jiném souboru nehráli nebo nehrají (4 respondenti) zaznívá v odpovědích především to, že se díky hraní v dixielandu zdokonalila jejich *technika.* Zkušenější hráči oceňují, že jim tento soubor *přiblížil jazzovou hudbu, frázování,*

základy improvizace, pomohl naučit se veřejně vystupovat, rozšířil hudební obzory, byl jakýmsi odrazovým můstkem pro budoucí působení v jiných souborech. Několik z nich dokonce u studia hudby udržel.

5.2.2. Dokument

Závěrem kapitoly je uveden přepis vyjádření hráčů Dixielandu Planá v pořadu Bez limitu. Jindřich Švejda: „Třeba mě tady baví, že jsme dobrá parta. Ta muzika je dobrá, prostě.“ Petr Fatka: „Když jsme spolu, tak se nedá říct, že by nebylo o zábavu postaráno. Začínali jsme ve třech, ve čtyřech a pak už se to rozrostlo a šlo to.“ Etela Boháčková: „Prostě je to dobrá muzika. Dost dobrá.“ Petr Zálešák: „Tak brácha hrál na bicí, mě se to líbilo, tak jsem taky začal hrát.“ Miroslav Smrčka: „Člověk si tam může vymyslet nějaký svoje sólo, něco přivymyslet, hrát tam něco navíc. Takže si myslím, že existují akorát různě těžký aranže nebo ty úpravy, že záleží...“ Jakub Svoboda: „Můžu se prostě odvázet, můžu si tam vlastně částečně hrát, co chci. Dixieland je pro mě svoboda.“ O kapelníkovi: „Já si myslím, že nejdůležitější na něm je to, že nás vůbec dohromady dal, že měl tu odvahu jako s tím začít. Takže prostě nám píše noty, dělá toho hrozně moc a zabírá mu to plno času, že jo, jezdí s náma. Zajišťuje všechno možný, koncerty a myslím si, že on za to může, že jsme parta a že ňák hrajem. Nedovedu si představit, že bych na konci toho tejdne nešel na tu zkoušku a nezahrál bych to tam, prostě že bych přes tejden si nevzal ten nástroj a nehrál si něco takovýhleho. Třeba si nepustil kazetu, neposlouchal ji, nehrál si s tím. To si nedovedu představit, no.“⁶⁸

6. Závěr

Dva jazzové soubory, které soustavnou prací vybudoval Bedřich Smrčka, jsou významně spjaty s hudebním životem Mariánských Lázní, Plané a okolí těchto měst, ovšem přesahují i rámec kraje. Řada koncertů a vystoupení, které soubory uskutečnily je toho důkazem. Zejména Junior Dixieland, který má za sebou přes deset let fungování, uskutečnil za dobu své existence řadu zahraničních zájezdů.

Praxe mladých hudebníků v souboru jazzového zaměření vyžaduje poctivý přístup žáka k práci s nástrojem. Hráč musí splňovat důležité požadavky na individualitu a suverenitu hudebního projevu a zároveň si vybudovat cit pro souhru. Časové vytížení poctivého člena souboru je nemalé vzhledem k častému koncertování a pravidelným zkouškám. Hráč musí prokazovat individualitu i cit pro souhru a kolektivního ducha. Ovládnutí nástroje po technické i výrazové stránce se předpokládá.

Cílem práce kapelníka nejsou dílčí úspěchy v soutěžích a na festivalech, nýbrž soustavná práce a rozvoj životaschopné kapely. Dixielandem neprošlo mnoho hráčů, ovšem ti, kteří se souborem zkoušeli a vystupovali po dobu několika let, získali do svého hudebního života řadu cenných poznatků a zkušeností.

Resume

The aim of this thesis is to compile the history of two youth jazz bands from 1993 to 2010. Dixieland Plana and its successor Junior Dixieland from Mariánské Lázně's School of Music are both the unique bands, where the traditional jazz is provided by youngsters, whose average age is about 15. Playing in a jazz band is very different from the traditional and classical music taught in music schools of central Europe. It is a difficult mixture of specific feeling, techniques and phrasing. Also a bit of improvisation and players individuality and sovereignty is necessary for a good result.

Beside basic information about history of the genre, there are also short profiles of two *fathers* of Classical Jazz, Buddy Bolden and King Oliver, in chapter 2. In chapter 5, author gives a view into the „life“ of the band. Describes work and relations under the group of young musicians and between them and their band leader Bedřich Smrčka.

Seznam použité literatury

- DU NOYER, Paul a Ian ANDERSON. *The illustrated encyclopedia of music: from rock, pop, jazz, blues and hip hop to classical, folk, world and more*. London: Flame Tree, 2003, ISBN 1-904041-70-1.
- MANZER, Antonín, Ivan POLEDŇÁK, Igor WASSERBERGER a kolektiv. *Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby II, Část jmenná – osobnosti a soubory, A – K, Praha: Supraphon, o. p., 1986*
- MANZER, Antonín, Ivan POLEDŇÁK, Igor WASSERBERGER a kolektiv. *Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby II, Část jmenná – osobnosti a soubory, A – K, Praha: Supraphon, o. p., 1986*
- MANZER, Antonín, Ivan POLEDŇÁK, Igor WASSERBERGER a kolektiv. *Encyklopedie jazzu a moderní populární hudby, Část věcná, Praha: Supraphon, o. p., 1983*
- V Praze tleskali mladým hudebníkům z Plané. *Tachovská jiskra*. 1996, 20. března.
- Dixieland vyhrál i křtil. *Tachovský deník*. 1996, 2. června
- Plánský Dixieland opět v Praze. *Tachovská jiskra*. 1996, 24. června, s. 4.
- ŘÍHA, Vladimír. Neworleánské kapely přijíždějí do Prahy. *Právo*. 1999, 11. června, s. 20.
- PAŠKOVÁ, J. Dixieland a Jazzový koncert roku v Praze. *Tachovská Jiskra*. 1999, 23. červen. s. 4.
- VESELÝ, Jaroslav. Plánský dixieland pokřtil druhou desku. *Tachovský deník*. 2000, 20. březen, s. 23.
- HOUDEK, Michal. Mladí Jazzmani spolu hrají druhý rok. *Chebský deník*. 2000, 9. září, s. 9.

PAŠKOVÁ, J. Mistrovství světa psů. *Tachovská jiskra*. 2000, 15. listopadu, s. 7.

Elektronické zdroje

Australský zájezd Juniordixielandu. *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2006, 18.11.2006 [cit. 2012-05-15]. Dostupné z:

<http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/57-australskjezd-juniordixielandu>

SMRČKA, Bedřich. Junior Dixieland – tentokrát v USA. In: *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2009 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z:

<http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/298-junior-dixieland-tentokrat-v-usa>

SMRČKA, Bedřich. Junior Dixieland v USA - část třetí. In: *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2009 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z:

<http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/300-junior-dixieland-vnusa-ast-teti>

SMRČKA, Bedřich. Junior Dixieland v USA - závěr. In: *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2009 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z:

<http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/303-junior-dixieland-vnusa-zavr>

SMRČKA, Bedřich. Koncert v zahradě Senátu. In: *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2009 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z:

<http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/315-koncert-v-zahrad-senatu>

ČECH, Petr. Letní koncerty ve Weidenu. In: *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2009 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z:

<http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/319-letni-koncerty-ve-weidenu>

- SMRČKOVÁ, Eva. Junior Dixieland 29.6 – 4.7.2007 na soutěži v Polsku. In: *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2009 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/323-junior-dixieland-296-472007-na-souti-v-polsku>
- SMRČKOVÁ, Eva. Junior Dixieland a Komorní smyčcový soubor ve Wangenu. In: *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2009 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/324-junior-dixieland-a-komorni-smycovy-soubor-ve-wangenu>
- SMRČKA, Bedřich. Měsíc Dixielandu u obratníku Kozorožka. In: *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2010 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/402-msic-dixielandu-u-obratniku-kozoroza>
- SMRČKA, Bedřich. Dixieland v Austrálii. In: *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2010 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/403-dixieland-v-australii->
- SMRČKA, Bedřich. Junior Dixieland v Austrálii - 6. a 7. část. In: *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2010 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/408-junior-dixieland-v-australii-6-a-7-ast>
- SMRČKA, Bedřich. Junior Dixieland v Austrálii - závěr. In: *Základní umělecká škola Fryderyka Chopina - Mariánské Lázně* [online]. 2010 [cit. 2012-05-16]. Dostupné z: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/411-junior-dixieland-v-australii-zavr>

Seznam pramenů

MUDRA, Jan. MAX TV FILM, s. r. o. *Bez limitu: 11. část* [VHS].

Brožury, letáky, prospekty, plakáty, diplomy, faktury, dopisy a další materiály
z archivu Bedřicha Smrčky

osobní e-mailová korespondence s Bedřichem Smrčkou a Mgr. Petrem Čechem

Seznam příloh

A. Textová příloha

1. Jmenný seznam členů Dixielandu Planá a Junior Dixielandu ZUŠ Fryderyka Chopina Mariánské Lázně
2. Rozhovor s Mgr. Petrem Čechem (e-mail)
3. Rozhovor s Bedřichem Smrčkou (přepis e-mailové korespondence)
4. Dotazník pro členy souboru

B. Obrazová příloha

C. Zvuková příloha CD

- 2 alba Dixielandu Planá, 1 album Junior Dixielandu ZUŠ Fryderyka Chopina M. Lázně

D. Audiovizuální příloha DVD

- MUDRA, Jan. MAX TV FILM, s. r. o. *Bez limitu: 11. Část.*
- Propagační videonahrávka Junior Dixielandu 2003
- Záznam z koncertu vítězů soutěže ZUŠ 1998 (Dixieland Planá)

A. Textová příloha

1. Jmenný seznam členů Dixielandu Planá a Junior Dixielandu ZUŠ Fryderyka Chopina Mariánské Lázně

Členové Dixielandu Planá 1995 - 2010

trubka:

Jindřich Švejda
Miroslav Smrčka
Jakub Ševčík
Kamil Joza

klarinet, tenorový saxofon:

Štěpán Krys
Sáva Horna st.
Sáva Horna ml.

Pozoun:

Jakub Svoboda

Tuba, suzafon:

Petr Fatka

Kontrabas:

Vlastimil Dedek

Banjo:

David Štraub
Filip Hahn

Kytara:

Pavel Čengery
Etela Boháčková

Bicí:

Pavel Zálešák
Tomáš Koubek
Petr Zálešák
Roman Nováček
David Ryšánek

Členové Junior Dixielandu ZUŠ Fryderyka Chopina Mar. Lázně 1999 - 2010

Trubka:

Nikita Purto
Miroslav Smrčka
Jiří Kodajek
Jakub Ševčík

Martin Suda
Zdeněk Nový
Ondřej Vaněk
Ondřej Ryšánek
Tomáš Hégr
Štěpánka Kolářová

Klarinet, tenorový saxofon:

Karel Srnka
Jakub Folta
Martin Zádranský
Jakub Douša

Pozoun:

Martin Berdych
Karel Bystřický
Vojtěch Pták

Tuba, suzafon:

Josef Langer
Lukáš Konečný
Bedřich Smrčka

Kontrabas:

Vladimír Sahánek
Adéla Ryšánková

Banjo / Kytara:

Filip Hahn
Jindřich Řezník
Adéla Denková
Tomáš Srb
Barbora Ulčová

Bicí:

Roman Nováček
Petr Zálešák
Ondřej Ryšánek
David Ryšánek

Zpěv:

Jana Sahánková
Michaela Klepáčková
Petra Tuháčková
Anastázie Vithová

Violinofon:

Michaela Klepáčková
Anastázie Vithová

2. Rozhovor s Mgr. Petrem Čechem (e-mail)

Junior Dixieland ZUŠ F.Chopina Mar. Lázně

Proč byl soubor na Vaší ZUŠ založen?

Hra v souborech různého zaměření je prostředkem a zároveň i smyslem hudebního vzdělávání na naší škole. Na jednotlivé nástroje se žáci učí také proto, aby své znalosti mohli uplatnit a zároveň prohlubovat při souborové hře. Jazzu se vynikajícím způsobem dlouhá léta věnoval předchozí ředitel školy pan Josef Hurtík. Když se později stal ředitelem, vznikl přirozeně prostor pro vytvoření nového souboru se zaměřením na jazz.

Jaká je poptávka po koncertech kapely?

Pokud vím, zájem o vystoupení dixielandu je, hodí se k různým příležitostem. Jako v každém souboru je počet vystoupení závislý na aktivitě kapelníka. Stávající kapelník soustavně pečuje o zajišťování dostatečného množství akcí.

Jaký je zájem o členství v souboru ze strany žáků / rodičů?

Je to stejné jako ve všech ostatních souborech - najdou se jedinci s vyhraněným zájmem stejně jako děti, které se prostě zapojí do souboru, kde dostanou příležitost.

Jak probíhá spolupráce s učiteli hlavních oborů při studování repertoáru Dixielandu?

Záleží na konkrétním učiteli. Obecně je žádoucí, aby učitel hlavního oboru part se žákem prošel. Musí se ovšem starat o jeho celkový vývoj, proto by nebylo dobré, kdyby se učení partů stalo těžištěm výuky hlavního oboru.

Jaký přínos má pro mladé muzikanty praxe v souboru jazzového zaměření?

V ZUŠ Fryderyka Chopina máme zájem na výchově k všestrannosti. Jazz je kreativní, zejména u dětí s talentem k improvizaci je jazzové zaměření velmi vhodné.

3. Rozhovor s Bedřichem Smrčkou (přepis e-mailové korespondence)

Proč byl soubor na Vaší ZUŠ založen?

1. Nedostatek souborů v Plané. 2. Absence ve výuce Jazzové hudby na ZUŠ. 3. Uplatnění mé specializace (Ježkova konzervatoř Taneční a Jazzová hudba).

Jaká je poptávka po koncertech kapely?

Nové kontakty se shánějí těžko, ale po 1.koncertě kontakt a možnost dalších koncertů zůstává.

Jaký je zájem o členství v souboru ze strany žáků / rodičů?

Zájem je dostačující. Je velmi malé procento odpadu, takže velké náборы nejsou potřeba.

Jak probíhá spolupráce s učiteli hlavních oborů při studování repertoáru Dixielandu?

Skoro vždy si žáky připravuji sám, je-li třeba konzultace, kolegové neodmítnou.

Jaký přínos má pro mladé muzikanty praxe v souboru jazzového zaměření?

Praxe hráčů v Dixielandu je velmi specifická: Jejich hra a chování musí být více suverénní než v jiných souborech. Dále je zde časová náročnost – poměrně časté vystupování z důvodu poptávky na tuto hudbu. Velmi rychlé utváření osobností a názorů jednotlivých žáků.

Jazzová hudba je charakteristická především improvizací v sólech. Jak jste vyřešil tuto skutečnost v aranžích kapely?

Co se týče sól, tady je to na zváženu. Přemýšlel jsem, jestli sóla zapisovat do partů notu od noty nebo nechat ty děti hrát, co je napadne. Mluvil jsem o tom se svými kolegy a pak jsem se rozhodl pro tu první možnost, protože při prezentaci na pódiu málokoho zajímá, jestli si tu melodii ten kluk nebo holka vymysleli.

Každopádně nechávám prostor pro fantazii dětí, když si tam chtějí něco přikrášlit a funguje to, nemám nic proti.

Mohl byste si vzpomenout na některé významné akce, jichž se zúčastnila první generace Junior Dixielandu? O jejich průběhu není v archivu moc informací.

Náš první větší zájezd do Holandska. Bylo to před prázdninami v roce 2002. Jeli jsme

tam společně se Smyčcovým komorním souborem, který vede moje manželka. Měli jsme nazkoušeno několik společných skladeb. Hráli jsme společně třikrát. Nejúspěšnější koncert byl asi v klubu vedle divadla, kam jsme měli nalákat posluchače po skončení programu. Majitel otevřel okna a dveře a řekl, ať hrajeme rychle a nahlas. Nevěřil jsem tomu, ale za chvíli se klub naplnil. Pak hrál smyčcový soubor. Největší úspěch získala píseň Memory z muzikálu Cats A. L. Webera. Společně s Junior Dixielandem pak soubor zahrál Yeasterday J. Lennona a P. McCartneyho, Je na západ cesta dlouhá V. Trojana, Jedu nocí J. Traxlera a Nikdy nic nikdo nemá J. Ježka. Tím se pořad dostal do své jazzové části a hráči dixielandu pak ještě cca hodinu muzicírovali. Program jsem ukončil s ohledem na věk účinkujících krátce po půlnoci, což se u publika ani u některých hráčů nesetkalo s nadšením, a tak jsme odehráli ještě tři přídávky.

Rád také vzpomínám na zájezd do Francie. Účast na festivalu v Monségur byla velkou výzvou, protože kromě nás se v hlavním programu snad žádná mládežnická kapela nevyskytovala. Pro muzikanty to byla úplně jiná zkušenost. Bylo s nimi zacházeno stejně jako s dospělými účastníky festivalu, měli vizitky se svým jménem, volné vstupy na koncerty takových hvězd jako Dee Dee Bridgewaterové, Biréli Lagréna nebo Luckyho Petersona. Hráli jak v malých klubech a kavárnách, tak na velkých jevištích s profesionálním ozvučením, což bylo pro mnohé novou zkušeností.

Byl to pro ně trochu nezvyk, vždycky si prostor pro hraní připravujeme sami a zde byl zvukař na pódiu, který měl na starosti pouze odposlechy, další dva pak seděli dole. Nejvíce se to projevilo asi u bicích. Souprava, která tam stála měla povolené blány, tak se jí Roman Nováček jal ladit. Přiběhl k němu technik a málem mu vynadal. Parametry bicích se totiž upravily u zvukařů a z reproduktorů šel perfektní zvuk

Nicméně naše působení na festivalu bylo přijato s velkou chválou. Kromě toho, že jsme byli nejmladším účastníkem za 33 let konání akce, byli jsme také prvním souborem z bývalého východního bloku. Po posledním koncertě k nám přišel organizátor festivalu a děkoval nám za účinkování. Tam nám sdělil, že vlastně kvůli nám dával hlavu na špalek, tak jsme si oddychli, že jsme neudělali ostudu jak jemu, tak sobě.

4. Dotazník pro členy souboru

Jméno:

Věk:

Nástroj:

Od kdy hraji v Dixielandu:

Proč zde hraji:

Jak jsem se dostal/a do souboru:

Čeho si na členství vážím:

Co mi vadí:

Kromě Dixielandu hraji (hrál/a jsem) v těchto souborech / kapelách / orchestrech / hraji sólově:

Druh

Název

od - do

Čím se hraní v Dixielandu liší od hraní v jiných souborech / od sólového hraní:

Jak mi hraní v Dixielandu pomáhá ve zdokonalování hry na nástroj. Co jsem se zde naučil/a:

Čeho bych chtěl/a v hudbě dosáhnout?

- a) ukončení obou cyklů ZUŠ
- b) vystudovat konzervatoř, popř. akademii a žít se hudbou profesionálně
- c) hrát veřejně na amatérské, popř. poloprofesionální úrovni
- d) nechci se hudbě věnovat
- e) jiný cíl: (popiš)

Díky za Tvůj čas!

B. Obrazová příloha

Obrázek 1

Buddy Bolden Band. Charles "Buddy" Bolden, druhý z leva stojící.

Zdroj: <http://www.nathanielturner.com/buddybolden.htm>

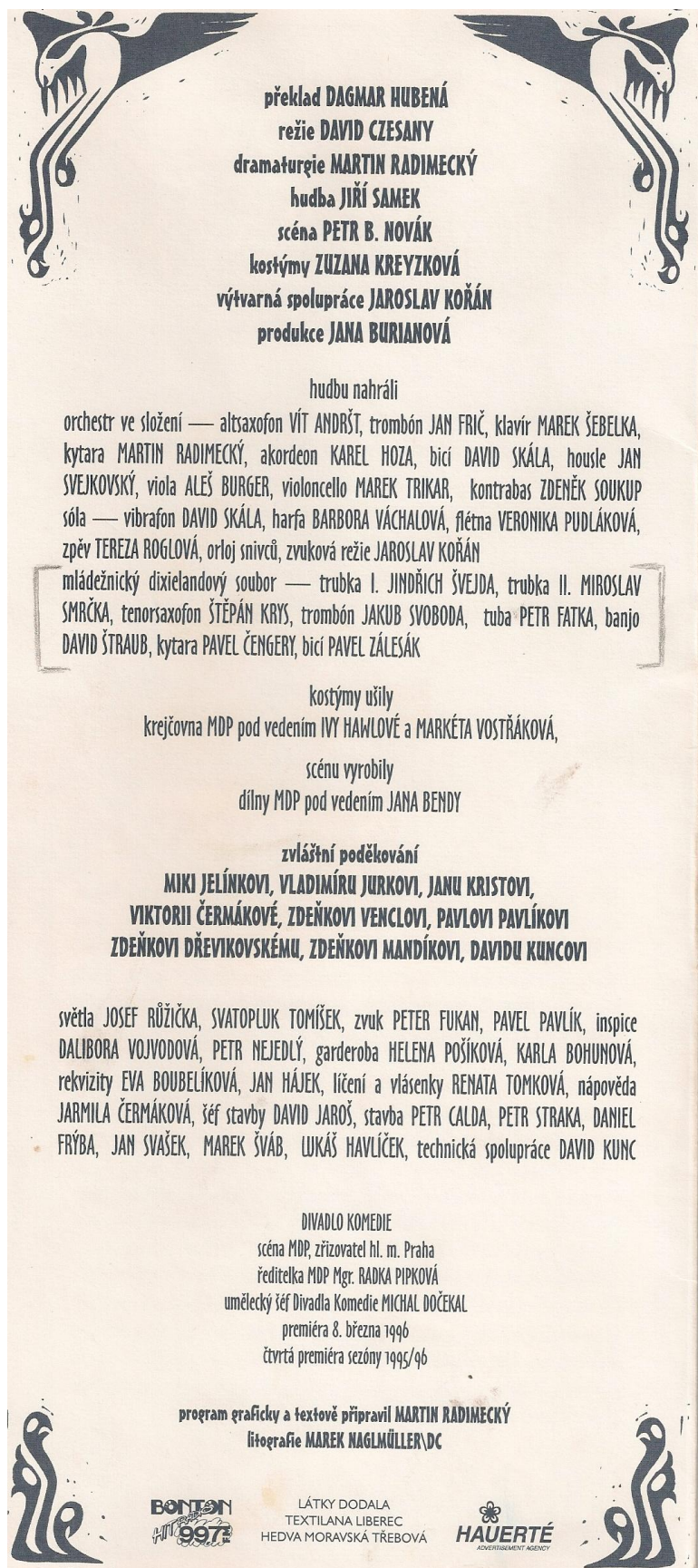
Obrázek 2

Oliver King

Zdroj: <http://danivega13.blogspot.com/2012/02/music-in-1920s.html>

Obrázek 3
Koncert v ZUŠ Planá, jaro 1995
Zdroj: archiv Bedřicha Smrčky

překlad DAGMAR HUBENÁ

režie DAVID CZESANY

dramaturgie MARTIN RADIMECKÝ

hudba JIŘÍ SAMEK

scéna PETR B. NOVÁK

kostýmy ZUZANA KREYZKOVÁ

výtvarná spolupráce JAROSLAV KOŘÁN

produkce JANA BURIANOVÁ

hudbu nahráli

orchestr ve složení — altsaxofon VÍT ANDRŠT, trombón JAN FRIČ, klavír MAREK ŠEBELKA, kytara MARTIN RADIMECKÝ, akordeon KAREL HOZA, bicí DAVID SKÁLA, housle JAN SVEJKOVSKÝ, viola ALEŠ BURGER, violoncello MAREK TRIKAR, kontrabas ZDENĚK SOUKUP
sóla — vibrafon DAVID SKÁLA, harfa BARBORA VÁCHALOVÁ, flétna VERONIKA PUDLÁKOVÁ, zpěv TEREZA ROGLOVÁ, orloj snivců, zvuková režie JAROSLAV KOŘÁN

mládežnický dixielandový soubor — trubka I. JINDŘICH ŠVEJDA, trubka II. MIROSLAV SMRČKA, tenorsaxofon ŠTĚPÁN KRYS, trombón JAKUB SVOBODA, tuba PETR FATKA, banjo DAVID ŠTRAUB, kytara PAVEL ČENGERY, bicí PAVEL ZÁLESÁK

kostýmy ušily

krejčovna MDP pod vedením IVY HAWLOVÉ a MARKÉTY VOSTŘÁKOVÁ,

scénu vyrobily

dílny MDP pod vedením JANA BENDY

zvláštní poděkování

**MIKI JELÍNKOVI, VLADIMÍRU JURKOVI, JANU KRISTOVI,
VIKTORII ČERMÁKOVÉ, ZDENĚKOVÍ VENCLOVI, PAVLOVI PAVLÍKOVI
ZDENĚKOVÍ DŘEVÍKOVSKÉMU, ZDENĚKOVÍ MANDÍKOVI, DAVIDU KUNCOVI**

světla JOSEF RŮŽIČKA, SVATOPLUK TOMIŠEK, zvuk PETER FUKAN, PAVEL PAVLÍK, inspicie DALIBORA VOJVODOVÁ, PETR NEJEDLÝ, garderoba HELENA POŠÍKOVÁ, KARLA BOHUNOVÁ, rekvizity EVA BOUBELÍKOVÁ, JAN HÁJEK, líčení a vlásenky RENATA TOMKOVÁ, nápověda JARMILA ČERMÁKOVÁ, šéf stavby DAVID JAROŠ, stavba PETR CALDA, PETR STRAKA, DANIEL FRÝBA, JAN SVAŠEK, MAREK ŠVÁB, LUKÁŠ HAVLÍČEK, technická spolupráce DAVID KUNC

DIVADLO KOMEDIE

scéna MDP, zřizovatel hl. m. Praha

ředitelka MDP Mgr. RADKA PIPKOVÁ

umělecký šéf Divadla Komedie MICHAL DOČEKAL

premiéra 8. března 1996

čtvrtá premiéra sezóny 1995/96

program graficky a textově připravil MARTIN RADIMECKÝ

litografie MAREK NAGLMÜLLER/DC

BONTON
1997

LÁTKY DODALA
TEXTILÁNA LIBEREC
HEDVA MORAVSKÁ TŘEBOVÁ

HAUERTÉ
ADVERTISING AGENCY

Obrázek 4

Program z představení Modrý pták, Divadlo Komedie, Praha 1996

Zdroj: Archiv Bedřicha Smrčky

Obrázek 5

Dixieland Planá na Loketském jazzovém jaru, 26. dubna 1997

Zdroj: Archiv Bedřicha Smrčky

Obrázek 6

Hrad patří dětem, 3. května 1998

Zdroj: Archiv Bedřicha Smrčky

Obrázek 7

Ing. Karel Vrzala, trumpetista Jan Harvánek a moderátor Štěpán Poděšť křtí CD
Dixielandu Planá, 28. května 1998
Zdroj: Archiv Bedřicha Smrčky

Obrázek 8

Štěpán Krys, Jindřich Švejda, Miroslav Smrčka, David Štraub – koncert 28. Května,
Planá
Zdroj: Archiv Bedřicha Smrčky

Obrázek 9

Nekonvenční žižkovský podzim Jiřího Hoška, Praha, 31. října 1998; klavír: Jiří Hošek,
zpěv: Antonín „Tony“ Brych
Zdroj: Archiv Bedřicha Smrčky

Obrázek 10

The 16th His Music Voice Birmingham International Jazz Festival. Czech Dixieland
Planá v Ronnie Scot's Jazz Club.
Zdroj: Archiv Bedřicha Smrčky

Obrázek 11

The 16th His Music Voice Birmingham International Jazz Festival
 Vzadu zleva Etela Boháčková, Petr Fatka, David Štraub, Bedřich Smrčka
 Vpředu zleva: Štěpán Krys, Miroslav Smrčka, Jakub Svoboda, Petr Zálešák, Jindřich Švejda

Zdroj: Archiv Bedřicha Smrčky

Obrázek 12

Junior Dixieland na Loketském jazzovém jaru 2. června 2001

Zdroj: archiv autora

Obrázek 13

Karikatura Junior Dixielandu z Monségur 2003

Zprava: Jiří Kodajek, Martin Berdych, Filip Hahn, Zdeněk Nový, Roman Nováček,
Bohuslava Fořtová, Jakub Ševčík, Vladimír Sahánek, Karel Srnka

Zdroj: archiv autora

Obrázek 14

Junior Dixieland na jaře 2006; Zprava: Martin Zádranský, Karel Bystřický, Michaela
Klepáčková, Ondřej Ryšánek, Bedřich Smrčka, Tomáš Hégr, Zdeněk Nový; Dole:

Adéla Denková a Filip Hahn

Zdroj: archiv autora

Obrázek 15

Junior Dixieland v USA; zleva: David Ryšánek, Anastázie Vithová, Adéla Denková, Zdeněk Nový, Bedřich Smrčka, Ondřej Ryšánek, Jakub Bystřický; dole zleva: Tomáš Srb, Jakub Douša, Tomáš Hégr

Zdroj: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/300-junior-dixieland-vnusa-ast-teti>

Obrázek 16

Junior Dixieland v Dubbo, 2010

Zdroj: <http://www.zus-ml.cz/index.php/orchestra-soubory-mainmenu-76/junior-dixieland-mainmenu-34/403-dixieland-v-australii->